Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 157 (407) ◆ Середа, 19 серпня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

«І хочу висловити сподівання, що ми будемо єдиними в своїх діях в ім'я демократії, громадянського миру, які є надійною передумовою утвердження і розвитку суверенітету на Україні. Саме наша єдність стане запорукою нездійсненності будь-яких спроб і з будь-якого боку діяти попри Конституцію, повернути суспільство до владних чи інших структур і в центрі, і на місцях, які б могли стати над законом».

(Із виступу Л. М. Кравчука по Українському телебаченню 19 серпня 1991 року).

Пам'ятник. Фото Н. РОЙТМАНА.

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Учора протягом двох годин Леонід Кравчук відповідав на запитання численного загону українських і зарубіжних журналістів. Діапазон проблем, що цікавили працівників засобів масової інформації, був надзвичайно широкий — від останньої зустрічі Президентів України та Росії і дотримання домовленостей щодо Чорноморського флоту, до подальшої долі купона і введення національної валюти.

Звіт з прес-конференції — в наступному номері.

АКТИВІЗАЦІЯ КОНТАКТІВ

18 серпня в столицю України прибула делегація Всекитайських зборів народних представників на чолі з заступником голови Постійного комітету ВЗНП Сайфуддіном Айцзецзі. Того ж дня гості мали зустрічі в Комісії Верховної Ради у закордонних справах і Міністерстві закордонних справ України. В ході розмов йшлося про перспективи взаємодії України і Китаю в політичній, торговельно-економічній та інших сферах, розширення міжпарламентських контактів, підготовку відповідних документів з цих питань.

У програмі перебування офіційної делегації КНР — розмови у Президента України, Верховній Раді і Кабінеті Міністрів України. Члени делегації планують взяти участь в урочистому засіданні, присвяченому Дню незалежності України.

Китайські гості відвідають також Львів і Одесу.

ДО ВІДОМА НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Реєстрація народних депутатів України, які прибувають на урочисте засідання Верховної Ради України і уряду України, присвячене Дню незалежності України, проводиться 20, 21 і 22 серпня 1992 року в будинку Верховної Ради України по вулиці Грушевського, 18/2. Вхід з 9-го під'їзду, телефон 293-06-79.

ПІВМІЛЬЙОНА ТОНН ПОДІЛЬСЬКОГО ХЛІБА

Трудівники полів Хмельницької області поминули півмільйонну відмітку в заготівлях хліба в рахунок державного замовлення. Вони вже відвезли на приймальні пункти 505 тисяч 347 тонн добірного зерна. Найбільший внесок у цьому землеробів Теофіпольського, Волочиського, Старокостянтинівського, Шепетівського, Ярмолинецького районів, де досить високі темпи хлібозаготівель. За оцінками спеціалістів, цьогорічний подільський хліб набагато якісніший в порівнянні з минулими роками. Цьому значною мірою посприяли погодні умови, адже дощі не зашкодили ні при дозріванні, ні під час збирання врожаю. В числі засипаного в державні засіки понад 100 тисяч тонн цінної пшениці, вміст клейковини в якій перевищує 23 відсотки. Заготівлі хліба тривають.

З'ЇХАЛИСЬ УГОРЦІ

Вчора в Будапешті розпочався III Всесвітній конгрес угорців (перший такий конгрес відбувся 1929 року, другий — 1938-го). У роботі форуму бере участь досить численна делегація угорців України, зокрема Закарпаття.

МОВАМИ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН

Для задоволення культурно-освітніх потреб національних меншин України у книжкових та інших друкованих виданнях Кабінет Міністрів України установив, що випуск літератури їх мовами здійснюється Державним комітетом по пресі на замовлення Комітету у справах національностей. З цією метою при видавництвах діятимуть спеціалізовані редакції.

Замовлення культурно-просвітницьких товариств виконуватиме Головна спеціалізована редакція видавництва «Україна» у м. Києві.

Читайте в номері

Актуально

Військові обмінялися інформацією

Засідання Комітету начальників штабів збройних сил держав співдружності відбулося учора в Москві. У ньому взяли участь заступники міністрів оборони і начальники штабів ЗС Азербайджану, Вірменії, Білорусі, Казахстану, Киргизстану, Росії, Таджикистану, Туркменистану, Узбекистану й України. Було обговорено питання взаємодії штабів, обміну оперативною інформацією, а також принципи виконання документів, прийнятих головами держав і урядів СНД з військових питань.

Усі мають право на права

Абхазія матиме такий статус самоустрою в межах Грузії, який дозволить оптимально реалізувати як права абхазького народу, так і інтереси всього населення республіки. Про це говориться в розповсюдженому зверненні грузинської Держради до народу Абхазії. У ньому також зазначається, що ніхто в Грузії не посягає на політичні та інші права абхазців.

Тим часом ситуація в Сухумі залишається напруженою. У місті запроваджено комендантську годину. Близько 2500 чоловік, евакуйованих із абхазьких санаторіїв і здравниць, прибули в Сочі. Дехто з них знімає квартири у сочинців і продовжує відпочинок. Проте більшість їде додому.

Менше військ, легше переговори

Російські війська можуть бути виведені з території Південних Курил, на які претендує Японія, до середини 1995 року. Про це заявив в інтерв'ю японській телекомпанії Ен-Ті-Ві Президент Росії Єльцин. Він висловив також готовність уже під час вересневого візиту до Токіо підписати російсько-японський договір про виведення військ з островів Курильського пасма. Разом з тим Єльцин підкреслив, що братися за розв'язання цієї «надзвичайно тонкої проблеми» треба дуже обережно.

Закінчилися канікули

Пленарні засідання п'ятої й, можливо, останньої сесії Верховної Ради Латвії розпочалися учора в Ризі. Наступного року місця в парламентській залі займуть депутати Сейму. Вибори до нього плануються провести наступної осені. Однак дехто в республіці схильний вважати, що вони відбудуться вже весною.

Розстріляно вірменського генерала

Міністр внутрішніх справ Азербайджану Гамідов на прес-конференції повідомив, що взято в полон генерала Карояна, головнокомандуючого вірменським експедиційним корпусом у Нагірному Карабасі. Вірмени запропонували обміняти на нього усіх азербайджанських військовополонених. Однак азербайджанська сторона відкинула цю пропозицію. Генерала розстріляно.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

До Всесвітнього форуму українців

НАС МАЛО, АЛЕ МИ У... ВИШИВАНКАХ

Розповідають, що в парламенті Румунії єдиного представника тамтешньої української діаспори депутата Степана Ткачука «вирахувати» дуже легко. І справді — огрядної статури (в минулому триразовий чемпіон країни з греко-римської боротьби), козацькі вуса підковою, неквапливий у рухах, добрий, із смішинкою, погляд.

Пан Степан з тих, хто зберіг не тільки колоритну мову своїх предків, хоча на Україні й не мешкав. Народився в 1936 році в Сучавському повіті (Південна Буковина), закінчив сільську семирічку, ліцей, політехнічний інститут у Бухаресті. Працюючи інженером на залізниці, написав українською мовою понад десять книг. За один з романів, у якому покепкував з «комуністичної епохи» (1974 рік), одержав у Чікаго літературну винагороду і «по шапці» від рідної сігуранци (держбезпеки). Сім разів його заарештовували.

З літературою, парламентською діяльністю пан Степан поєднує ще одну — очолює Союз українців Румунії. Наша розмова відбувалася у придунайському місті Тулча під мелодії «Українських пісень». У розпалі був зорганізований Союзом українців міжнародний фестиваль української пісні.

— Пане Степане, в Україні люблять питати «Чи живі чи здорові всі родичі гарбузові»? І чи правда, що й тут «у нашого Омелька невеличка сімейка...»?

— Після революції 1989 року живеться лілше. Сьогодні в Румунії волі є досхочу. До того ми не мали своєї організації. Україна з відомих причин про нас не дбала, а шовініст Чаушеску заборонив українські школи, ми не мали жодного свого представника в парламенті, та й у маленьке начальство українцеві було не пробитися. А кілька років тому українці, які компактно мешкають на Південній Буковині, у Добруджі (при Дунаї), Мармарощині (Закарпаття), Банаті (угорсько - румунський кордон), об'єдналися в Союз українців Румунії (СУР).

Скільки нас у Румунії, сьогодні сказати важко. Офіційні переписи населення називають десятки тисяч, та цифри ці, звісно не точні дані, бо після війни українців тут лічили сотнями тисяч. Знаєте, наш дядько ще не має тієї національної самосвідомості, як, наприклад, представники інших національних меншин: мадяри, німці. Багато хто на селі такий затурканий, що боїться визнавати себе українцем, а дехто просто не знає свого роду.

Сьогодні в Румунії десь до 130 українських поселень. Найбільше таких сіл і присілків на Буковині — за 76. В цілому ж, ми тут одна з найбільших національних меншин.

— Ми вас добре розуміємо, бо й у самій Україні процес національного відродження непростий...

— Ми раді, що Україна виплуталася з імперських пут, тепер з нею й ми не пропадемо. Пильно стежили за подіями в Україні, дуже боялися за референдум, а коли стали відомі його результати — дядьки на вулицях танцювали.

Що там казати, старше покоління зберегло мову, співає, танцює своє, йде до церкви, молодь же зрумунена більше. Але ви подивіться на ці хорові колективи з Добруджі. Оці дітки з українських сіл буквально за кілька місяців навчились так гарно співати...

Біда, що не маємо в українських селах українських шкіл, церков. Починати своє відродження треба з цього. На жаль, нам дозволили лише три години української мови в школі на тиждень. Я вже казав румунам: дуже раді, що ваші земляки в Чернівецькій області мають десятки румунських шкіл і два ліцеї. А ми ледве української секції на Мармарощині домоглися. З іншого боку, для відкриття тих же національних шкіл у нас немає вчителів. Сподіваємося на допомогу України (я доповідав про це обом Президентам, вони обіцяли).

Робимо те, на що сьогодні здатні. Дуже здружують нас ось такі фестивалі української народної пісні. Наступний, четвертий, плануємо на той рік провести на Буковині. Знаєте, доки між нами не збудовано ще мостів, то нехай нас єднають ось такі калинові кладки.

Я вам відверто скажу, що й тут, у Румунії, нам не достає єдності. На жаль, виділилася купка людей, зокрема і в керівництві Союзу, які сьогодні, як і колись, за комуністичного режиму Чаушеску, хочуть задаром влади і грошей. А в нас плуга треба перти. Я всім кажу: хлопці, не чекайте, що вам хтось щось на тарілці принесе, мізкуйте, пробуйте. За українську справу, патріотизм ніхто не платить, лише Бог. Ми ж бідні. Мушу «зловживати» своїми давніми й тісними зв'язками з українською діаспорою всього світу: їду, прошу коштів. Он губернатор Канади пан Гнатишин чи відома усім Слава Стецько з Німеччини — свідки.

— Не прибіднюйтесь дуже, я певен, що ви, як член парламенту, літератор, відома в Румунії людина, знаєте, як відчиняються двері до Президента країни, уряду...

— І з урядом, і з Президентом Румунії в мене дуже тісні й добрі контакти. Вони допомагають, чим можуть. Але треба бути реалістами: українці в Румунії не можуть сьогодні жити краще від усього доброго, але бідного румунського народу.

Інша справа — бюрократи на місцях, особливо ті, з шовіністичними замашками. Два роки ми не могли отримати для свого Союзу приміщення в Сучаві. Або пригадайте отой відомий інцидент, коли місцеві бюрократи відібрали в українців пасовиська. Замість призначених 50 хвилин ми тоді пробули в кабінеті Президента чотири години і спільно справу владнали. До речі, наші стежки перетиналися ще до революції, і я знаю його як дуже добру людину.

— Дозвольте, пане Степане, наостанок задати вам питання, на яке неодноразово доводиться відповідати і відомим літераторам України. Чи не шкодуєте, що замість літературної ниви, на котру вас, переконаний, сам Бог благословив, довелося встряти в політичні баталії. Пригадайте, як промивають ваші кістоньки деякі румунські газети...

— Мене збудила смерть Степана Бандери і весь бандерівський рух, який я для себе тоді відкрив. Самостійна Україна для мене — понад усе. Я скрізь її відстоюю. Коли торкається нашого, не боюсь заявити і в парламенті: «Панове румуни вивчіть свою історію нашу. Нас, українців Румунії, не привезли радянські танки, ми живемо тут віками і житимемо. Зважте на це!». І пішов із залу до буфету. Кличуть: ходи, Степане, проголосували за те, що ти відстоював. Кожен демократію розуміє по-своєму. Я назву якийсь історичний факт, а газети перекрутять і клепають мене з рік. Але я вже став такий, що переживаю, коли якогось дня забудуть клепати. Я знаю одне: що буду жити, скільки Бог присудив, але страждати й померти за свій народ — то велика честь.

Інтерв'ю вів Анатолій БЕНЬ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Пишемо нову Конституцію України

ПОРА БЛАГИХ НАДІЙ

Кожна нова Конституція, коли б вона не укладалася— чи то в добу, за якої Україна з її рештками республіканського правління раптом опинилася в холодному шаплику монархії, чи у дні проголошення нашого бажання жити й працювати у власній державі, — несміливий уклін майбутньому, смиренне споглядання усього, що за нами зосталося, сказати б, пора благих надій.

Ось чому нам не однаково, якою бути Конституції України сьогодні. Як незаперечне те, що нашій Конституції долею відведено своєрідну історичну роль самобутнього буття у дружньому сусідстві з іншими слов'янськими народами, так само на повний голос мусить прозвучати своєрідність нашого Основного Закону. Нова Конституція має не тільки відгукнутися на історичну необхідність, а й стати гарантом виконання усього, продиктованого історичними обставинами й часом. І, очевидно, передусім мусимо реалізувати себе як народ.

Отож хочу нагадати кілька істин.

У світ, під сонце приходить людина. З материнським словом, на батьківській землі виростає, почасти не усвідомлюючи того, що вона — носій тридцятивікової традиції. Багатого досвіду й усієї культури, на які спромігся за цей час наш народ.

Свідомість синівської причетності до рідної землі дають знання. Ось чому нам так потрібна школа, після закінчення якої учень знав би свої обов'язки і свої права. Мав би під ногами твердий грунт гордості з того, що належить до могутнього, невмирущого народу. Головне покликання школи породити громадянина й людину, не обов'язково завжди готову і здатну вишколити себе іще й у вищій школі знаннями рід кісними, властивими тому чи іншому полю діяльності. Мабуть, не надто помилявся той із мислителів, хто визначав тіло народу як сукупність видатних умів і талантів, яких завжди обмаль, людей посередніх здібностей та мускульних можливостей, і — видатних м'язів... Перші та останні — то щасливі винятки, вони мало що важать, коли йдеться про такі поняття, як увесь розвиток, увесь побут, себто родовід. Значення мають осягання малих сих, переважаючої більшості народу. Адже їхні набутки — вміння запрягти коня, зорати землю, виплавити метал, затямити й передати іншим історичну думу, танок, радість і плач — усе те, що супроводжує людину по її днях, для нас, мабуть, найважливіше.

І коли мовиться про культуру, то насамперед думаємо про ту, яка притаманна сім'ї і кожній окремій людині. Отож, Конституція мусить бути пройнята вболіванням за культуру народу. Потрібні історичні знання, які б окреслювали місце українця в світах. Друкуємо ж книги, які несуть в собі духовні надбання наших предків. Даймо людям вчитися свого. Сьогодні це особливо на часі, адже чуже ми знаємо глибше і краще, ніж своє. Навчаймо праву. І праву на волелюбство найперше, не плутаючи його із вседозволеністю чи навіть із зазіханням на чуже право мислити так, як людина вважає за потрібне. Традиція сім'ї, школа, університет. Ум, облагороджений знаннями. Жнива в душі людській із розквітлих бутонів мистецтва, літератури... Піщинка до піщинки. І аж десь там, коли пройдуть десятки поколінь, у кулику, обжитому нами уздовж Дніпра та Карпат, непомітно відкладеться магічний пласт нашого спільного набутку — культури.

Дбаючи про підвищення морального рівня народу, Конституція не повинна обминути й проблему існування самих митців. Отих безпосередніх слуг літератури, театру та кіно, художників пензля, пам'ятаючи при цьому, що всі вони вкупі — своєрідні модельєри духовності, носії рідкісних професій. Та й чи можна шанувати той народ, який покинув своїх солов'їв напризволяще. Забувши, що вони теж тілесні, що їм також щодня потрібен хліб, що вони також зношують черевики. Не фондами і міністерствами від культури твориться культура, однак у новітніх зусиллях іти в ногу із часом, скидати з рахунку найменші зусилля людей, здатних робити добро, здалося б просто немудрим. Письменники, актори, художники повинні працювати задля загального добра. Утримувати їх мусить діло рук їхніх.

Тільки одне єднає кожний народ з усім людством — його культура. Ось чому турботу про культуру мусимо зробити домінантою поточного історичного моменту.

Григорій КОЛІСНИК, письменник.

Київ.

Передплата-93

ЧИ ВИЖИВЕ ПРЕСА УКРАЇНИ?

Це запитання мимоволі виникало у мене на прес-конференції, проведеній Державним комітетом по пресі, що відбулася в Києві, напередодні початку передплати на 1993 рік. Підстави для тривог є. Адже 17 відсотків донедавна масових і популярних друкованих видань значно втратили тираж, опинилися на межі загибелі. Це ще цього року. А наступного передплатна ціна зростає в середньому втричі. Немає жодних надій, що з'явиться папір і ряд газет та журналів виходитимуть регулярно. Передплатники, мабуть, не стануть викидати великі суми на газету чи журнал, які виходять час від часу. Отож про це з обуренням і тривогою говорили представники ряду друкованих видань України.

Так вийшло, що крайнім виявився М. Стародуб, заступник міністра зв'язку. Чомусь практично у всіх гріхах присутні на конференції звинувачували Мінзв'язку. Бо поряд із збільшенням вартості передплати, зросла оплата за доставку видань, що вщент роздягає видавців, редакції. А як бути тому ж Мінзв'язку, коли тепер за один вагоно-кілометр замість 98 копійок доведеться платити разом з податком за додаткову вартість 3 карбованці 84 копійки. У кілька разів зросла вартість устаткування та всіх послуг. І все ж Мінзв'язку бачить вихід із становища — колективна передплата на бригаду, цех, ланку, кімнати відпочинку тощо. З цією метою воно збирається активізувати громадських розповсюджувачів. І ще одна особливість. Спочатку передплата відкривається на українські видання, а потім — на російські. Зауважу, що не на російськомовні, що виходять у республіці, а на ті, які сьогодні поперед власних українських швидше потрапляють до передплатників і в кіоски з московських редакцій.

У працівників Міністерства зв'язку свої проблеми, пов'язані, приміром, із збільшенням діапазону передплатних цін — від 250 до 700 карбованців, з очікуваними змінами, поправками у каталогах, змінами обсягу й періодичності видань. І тому Микола Михайлович запропонував не звинувачувати у становищі, що склалося, поштових працівників, а об'єднувати зусилля, спільно шукати шляхи до виживання і преси, і тих же зв'язківців.

Аморальною назвав ситуацію, в якій опинилася українська преса, голова правління Спілки журналістів України Є. Вербило. Він наполягав на необхідності державної підтримки преси, державного регулювання передплатної вартості.

Перший заступник голови Державного комітету по пресі України В. Шамрай також підкреслив, що сьогодні преса республіки не захищена державою. І тому колективи редакцій, їхні керівники ламають голови не над творчими питаннями, а здебільшого над тим, як вижити взагалі. Він наголошував на необхідності створення в республіці власної паперової промисловості, виготовлення власного видавничого устаткування, виробництва паперу з іншої сировини, скажімо, соломи. Такий досвід уже є.

А кому, власне, потрібні газети та журнали? Редакціям чи читачам? Це виділив у своєму заключному слові голова Держкомпреси Ю. Дяченко. Найголовніша мета комітету, усіх друкованих видань — задовольнити інтереси читачів. Бо ж не хлібом єдиним живе людина. Цю істину останнім часом немов забули. А тому задля задоволення потреб читачів потрібен державний захист інтересів газет і журналів. Є надія, що виразником державного піклування про пресу і виступить передусім сам Держкомітет по пресі України, положення про який нарешті затверджено, і колишній держкомвидав, таким чином, вийшов з підпілля.

Прес-конференція завершилася сподіваннями на чудо й везіння. Попереду передплата. Вона вже почалася — 15 серпня, а завершитися має 10 листопада. І жодних скорочень строків на місцях не повинно бути. Це підкреслив М. Стародуб.

Що сказати на завершення передплатникам? Не залишайте в скрутну годину свої улюблені видання, не позбавляйте себе задоволення читати їх і не пошкодуйте грошей. А якою буде передплата, побачимо восени. Курчат, кажуть, тоді лічать...

АЛЕ Ж І ПРО «ГОЛОС...» НЕ ЗАБУДЬТЕ

«Голос України», не будемо приховувати, дещо в кращому фінансовому становищі. Та підстави для хвилювань за результати передплати у редакції є. Певна частина передплатників, незважаючи на помірковану за нинішніх часів передплатну ціну, може завагатися через погану доставку газети. Свідчення тому — сотні листів до редакції, численні дзвінки. То замість російського варіанту газети надходить український, то навпаки. Або приходить газета через три дні, а інколи взагалі нема.

Зізнаємось, в окремих випадках затримка (лише затримка, підкреслюю) доставки газети була з вини редакції і друкарні видавництва «Преса України». Здебільшого ж це вина працівників підприємств зв'язку. І дивно, замість того, щоб з'ясувати, чому не надійшла газета, вжити відповідних заходів і задовольнити законні права передплатників, у деяких поштових відділеннях відповідають: «Газета не виходить», «Голос...» нам не надходить, його закрили» тощо. І читачі шлють до редакції обурені листи.

То чи має намір Мінзв'язку вжити відчутних і дійових заходів, щоб уже в цьому і наступного року такі скарги не надходили до редакції і Мінзв'язку? З таким запитанням я звернувся до М. СТАРОДУБА.

— Нам неприємно читати й слухати подібні звинувачення. Вони свідчать про те, що керівники, працівники таких поштових відділень не дорожать честю своїх колективів, підприємств, забули добру славу давніх поштарів. Було ж, коли по поштарю звіряли годинники. Хоч як дивно, але певні збої, порушення в роботі підприємств зв'язку пов'язані з наданням їм відповідної самостійності згідно з чинним законодавством. І як свідчить досвід, це не завжди виправдано. Тому міністерство має намір повернутися до адміністративного й економічного впливу на керівників окремих поштових відділень. Ми мусимо домогтися суворого дотримання технології і дисципліни доставки передплатникам друкованих видань, у тому числі «Голосу України». І хотів би нагадати деяким працівникам галузі: пам'ятайте, що дефіцит робочих місць збільшується. Ми вже не відчуваємо такої гострої проблеми в кадрах, як раніше. Тож робіть висновки.

— Миколо Михайловичу, що ви скажете передплатникам, які одержують формальні відповіді на поштових відділеннях, і тим, хто їх дає?

— Право передплатників вимагати вчасної доставки друкованого видання за умови вчасного надходження, а обов'язок працівників відділень зв'язку — забезпечити її або повернути передплатнику гроші. Це передбачено функціональними обов'язками зв'язківців.

— Можна сподіватися на поліпшення доставки «Голосу України»?

— Можна.

Зауважу, Микола Михайлович займається питанням передплати і доставки друкованих видань недавно. Будемо сподіватися, що йому вдасться поліпшити становище.

Під час перебування в Мінзв'язку у мене виникло ще таке запитання. А чи зацікавлені його працівники у збільшенні передплати того чи іншого видання? Адже одна справа розповсюджувати 500 тисяч примірників газети, а інша — 50 тисяч.

— Безумовно,— відповіла **Л. МАЛАХОВА**, заступник начальника управління стратегії і перспективи розвитку поштового зв'язку (яка гучна назва!). Передусім поштарі зацікавлені матеріально. Не буде чого носити передплатникам, не потрібні будуть і вони. Є у нас відповідні нормативи їхнього завантаження. Так що тут редакціям нема чого хвилюватися.

Отже, попереду передплата-93. Якими будуть її результати, побачимо в кінці листопада. Вони дозволять остаточно визначити, чи задовольнятиметься законне право кожного громадянина на друковану інформацію. Бо теле- і радіопрограму не відкладеш до зручного моменту, не перечитаєш вдруге і не покажеш сусідові.

Яків ГАЛЬЧЕНКО,
редактор відділу листів і соціологічної інформації «Голосу України».

РУБЛЬ РЯТУЄ КУПОН

На зустрічі з журналістами перший заступник голови правління Національного банку України Микола Сивульський заявив, що чутки про таємну підготовку введення гривні в Україні безпідставні.

Він заявив, що населення буде детально поінформоване про порядок введення гривні, яку обмінюватимуть тільки на купони. Далі М. Сивульський торкнувся проблеми взаєморозрахунків з Росією. Він звинуватив колишнє керівництво Центрального банку Росії у введенні додаткових ланок у взаєморозрахунках — розрахункових касових центрів (РКЦ). Це стало причиною серйозних технологічних збоїв у проходженні платіжних документів і поставило у дуже скрутне становище українські підприємства. А це, у свою чергу, змусило Національний банк України вдатися до кредитної емісії величезних розмірів. М. Сивульський визнав, що введення РКЦ — захист інтересів Росії. І як такий воно виправдане. Але з методами, коли керівників банків держав СНД ставлять перед фактом, М. Сивульський не погодився. РКЦ, заявив він далі, не виконали своєї ролі, натомість призвели до величезних зловживань. Сьогодні ситуація змінилася. Керівництво Росії погоджується з нашим стратегічним курсом на повернення до системи розрахунків, які існували до початку року, але тут є певні юридичні бар'єри — рішення уряду, Верховної Ради, Президента Росії. Потрібні міжурядові угоди.

Введення безготівкового купона, повідомив далі М. Сивульський, яке має статися у вересні, може викликати проблеми у стосунках з Росією.

Голова правління Національного банку України Вадим Гетьман, хоча він ще у відпустці, теж з'явився на зустріч. І повідомив, що рубль у Криму введено з його ініціативи.

— Я давно пропонував повернути рубль для паралельного обігу, але тоді не знайшов розуміння. Сьогодні ми закуповуємо в Росії 5 мільярдів карбованців для рубльової інтервенції, мета якої — зміцнити купон.

Обидва керівники Національного банку звинуватили підприємства в небажанні переходити до ринкової системи, уряд і Верховну Раду — у стримуванні структурних ринкових змін. Це під тиском виробничників банк змушений був вдатися до кредитної емісії, збереження картотек. М. Сивульський висловив жаль з приводу збереження інкасової форми, яка змушує кредитувати російських постачальників, і заявив, що це неприпустимо, але влада повинна згадати, що вона — влада, що законам час діяти — і Законові «Про банкрутство» також.

М. Сивульський зняв звинувачення з Національного банку в затримках взаєморозрахунків усередині України: це або погана робота пошти, або неплатоспроможність споживача. А останнє — не в компетенції Національного банку.

Присутній на зустрічі головний радник Економічної служби Президента В. Суслов висловив думку: він не вірить у заходи щодо зміцнення купона. Він заявив також, що грошова реформа в Україні на сьогодні не готова і що вихід — у введенні безготівкового купона з подальшим переходом до гривні.

Костянтин ПАРИШКУРА.

ПОРУШЕНЬ НЕМАЄ

Чи дотримується Україна санкцій ООН проти Сербії і Чорногорії! Цьому питанню був присвячений брифінг в МЗС України, в якому взяли участь представники Річфлоту, митної служби, Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі нашої держави.

Було зазначено, що повідомлення деяких, зокрема, західних засобів масової інформації про те, що Україна нібито продовжує постачання Сербії і Чорногорії промисловими товарами, не є правдивими. Ми повністю дотримуємось резолюції Ради Безпеки ООН № 757 і відповідної постанови Кабінету Міністрів України щодо санкцій. Що стосується наших кораблів, які заходять до сербських портів (в основному на них посилаються, коли говорять про порушення Україною рішень про санкції), то вони або проводять там допоміжні операції (наприклад, заправку водою), або розвантажують вантажі, які транзитом через Сербію йдуть до Македонії. Цього оонівські резолюції не забороняють. Як повідомили кореспондентові «Голосу України» представники Річфлоту І. Бєлов та О. Найда, повідомлень про зникнення транзитних вантажів на території Сербії чи Чорногорії не було. Крім того, з боку Державного митного комітету і Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі було підтверджено, що ніяких імпортно-експортних операцій з цими двома республіками колишньої СФРЮ Україна не проводить. Незважаючи на мільйонні збитки у валюті.

Олексій ЄВСІКОВ.

Коротко

ДОПОМОЖІТЬ ЧЕРНИЦЯМ

Відроджується Мотронинський монастир, розташований у знаменитих лісах Холодного Яру. Перші шість черниць, що оселилися тут, опікуються облаштуванням Святотроїцької церкви та монастирського господарства. Всім, хто бажає допомогти відновленню історичної обителі власною працею чи коштами, — звертатися до Чигиринської держадміністрації.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

СОЛОДКЕ ЖИТТЯ

Рясно вродила ожина на Поліссі. Плодоконсервні заводи вже виготовили 10 тонн варення, а обіцяють до кінця сезону — утричі більше.

Не покладають рук і колективи облспоживспілки, з врожаю нинішнього року вони виготовили 56 тонн варення і соку з чорниць, 18 тонн джему — з абрикосів, 12 тонн — з вишень. Очікує поліщуків і сюрприз — брусничне варення з ягоди кооператорів Архангельська. З цього далекого краю на Волинь прийде 40 тонн ягід журавлини.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

ГРАФСЬКЕ ПИВО

Мукачівський пивзавод, як і майже все на Закарпатті, належав династії графів Шенборнів. Сьогоднішню його продукцію визначають так: стала кращою, але пити ще не можна. Відродити колишню славу мукачівського пива беруться нащадки графа. Племінники його, які живуть нині в Італії та Іспанії, побували на Закарпатті й запропонували представникові Президента М. Країлу реконструювати завод у Мукачеву, побудувати новий.

А поки що місцеві жителі й гості регіону вгамовують спрагу менш титулованими напоями.

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

ЧОРНЕ ЗОЛОТО І БІЛИЙ ХЛІБ

Не виключено, що гірники донецької шахти імені Засядька матимуть на столі свій французький батон. Справа в тому, що на шахті придбали імпортне устаткування і серйозно зайнялися будівництвом цеху для випікання хліба та макаронних виробів. Цікаво, що вартість цього хліба буде нижчою, ніж у магазинах міста.

Іван ПИЛИПЕНКО.
Донецьк.

БЛИСКАВИЦЯ-РУЙНІВНИЦЯ

У момент грозового розряду над будинком жительки села Нові Бросківці Сторожинецького району С. Іванчак заяскравіла сліпуча куля. Потім вона з гуркотом і шипінням розсипалася на міріади іскор. Диво-блискавка завдала великої шкоди — потрощила шифер, від меблів у хаті залишилися друзки.

Це вже третій випадок влучення блискавок у жилі приміщення на території області.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

ЯРМАРОК ВТАМУЄ ГОЛОД. ІНФОРМАЦІЙНИЙ

В рамках Всесвітнього форуму українців, який проходитиме у Києві з 21 по 25 серпня, проводитиметься перший всеукраїнський педагогічний ярмарок. Під час його проведення можна буде ознайомитися із сучасними поглядами на викладання, розвиток, формування нової школи, підготовку вчителів, а конкретні розробки, методики, підручники, архітектурні проекти майбутніх закладів — і купити.

Розташується ярмарок поряд з Андріївським узвозом, у школі № 100.

Галина ГОЛОВЛЬОВА.

АБЕТКА ВІД «А-БА-БИ-ГА-ЛА-МА-ГИ»

У світ!

До річниці незалежності України для наймолодших громадян нашої держави видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» підготувало прекрасний дарунок — «Українську абетку».

Книжечка дає дошкільнятам можливість, входячи у світ письма, водночас знайомитися з історією, культурою, традиціями своєї Батьківщини. Адже вивчити українську абетку їм допомагають Козак Мамай, Еней, Ісус Христос, Ангел, Українка й Українець — герої книги. До неї ввійшли поетичні рядки відомих народних пісень, молитов, щедрівок, колядок, а також вірші поета Івана Малковича, який разом з художником Володимиром Харченком створив і підготував абетку до друку.

Нова книжечка унікальна й тим, що виготовлена з цупкого паперу, який допоможе дошкільнятам не так швидко «зачитати» її. Для дітей це зручно, а для видавців — накладно, бо, оскільки наша поліграфія не запрограмована на механізований випуск такої продукції, частину операцій доводиться виконувати вручну.

«Українська абетка» — перша ластівка видавництва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», яке ставить перед собою єдине завдання — видавати високоякісну українськомовну книжкову продукцію для дошкільнят.

УКРАЇНСЬКА АБЕТКА
Козак-душа правдивая, ні світ пише, нахилу не має, хто на його не вклониться, ще й буквам покаже

Катерина КІНДРАСЬ.

Зворотній зв'язок

АЩЕ ТИ МНІХ — МНІШЕСТВУЙ!

Нещодавно («ГУ» від 8 серпня) ми розповіли про прикрі лінгвістичні пригоди у Києві канадського українця Степана Ільницького. А ось маємо копію листа (оригінал послано Президентові України) від громадянки США Надії Дейчаківської. 7 серпня ц. р., приїхавши до Києва, вона пішла відвідати Лавру. Коло ближніх печер запитала дорогу у ченця, той розсердився: чому, мовляв, звертаєтесь українською?! «Ну, а як же! Це ж Україна...» — «Нікакой Украины здесь нет, здесь Росія, а ваш язик — ето наречіє, пашлі вон!» І перехрестився. Гостя пише: «Для мене це щось неймовірне, щоб мене й мою рідну мову, яку я берегла як найбільшу святість і скарб далеко на чужій землі, отак зневажали в Україні. Це великий сором і ганьба. Звертаюся до всіх, хто ще має тут почуття гідності української людини й до уряду України, зробити все можливе, щоб такі випадки тут не повторювалися...»

Одночасно ми одержали листа від киянина А. Калашника, де автор звинувачує «ГУ»... в «упертому й зухвалому порушенні Закону про мови». Не більше й не менше! А порушення в тому, що ми іноді куємо оголошення й рекламу російською мовою. Добродію Калашник! Нам гірко читати й чути, що хтось зневажає нашу мову. Але ми не хотіли б уподібнюватись отому лаврському ченцеві, тупати ногами й кричати: «Розмовляйте тільки державною мовою — або пашлі вон!» Є поміж ченців такий хороший вираз: «Аще ти мніх — мнішествуй!» І не будь, значить, святішим за папу.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Плавання на салі

Українська версія давньогрецького міфа

Скандал

Вітрильник незалежної України під командуванням знаменитого капітана Немирова, який свого часу першим в СРСР обійшов довкола світу, з помпою відправлено з Миколаєва для участі у міжнародній гранд-регаті, присвяченій 500-річчю відкриття Америки. Екіпаж крейсерської яхти «Ікар» дотягнув на домашніх запасах сала до порту Кадіс (Іспанія), звідки свого часу стартував Колумб. Спонсорських грошей ледве вистачило до Канарських островів — там допомогли російські емігранти. В Пуерто-Ріко від голоду команду врятувала американська Армія Спасіння. У Нью-Йорку стався грандіозний скандал. Сьогодні «Ікар», вдруге перетнувши Атлантику, знаходиться у Ліверпулі, док «Вікторія». Але для них це не вікторія — грошей на повернення у команди немає...

Автор сценарію новітнього міфа — адвокат В. Борківський, голова міфічного товариства «Вітчизна». У лютому цього року він запропонував свій організаторський талант команді «Ікара», яка два роки готувалася до походу. Обіцяв спонсорів, які б фінансували участь «Ікара» у гранд-регаті. Спонсорів, за сьогоднішніми словами Борківського, не знайшлося. Але команда цього не знала. Не знали про це і журналісти Українського телебачення Анатолій Бондаренко та Юрій Захарченко, яким Борківський запропонував взяти участь у поході «для висвітлення на УТ гранд-регати», як він написав у листі до голови Української телерадіокорпорації М. Охмакевича.

Треба визнати, організаторську роботу Борківський розгорнув справді колосальну: «пробивав» візи, десь під якісь обіцянки брав гроші на оренду професіональної телекамери «Бетакам», на квитки, на відрядження журналістам (це умова телебачення, оскільки у нього грошей на таку акцію не було). Але Борківський, на погляд журналістів, дещо дивно позівся. Вони не встигли прибути до старту «Ікара» з Миколаєва і мали наздогнати його у Генуї. Перед самим вильотом Борківський запропонував хлопцям вигідний контракт: іти на яхті не в якості пасажирів, а матросами — мовляв, отримаєте за це ще якісь гроші. І запропонував... підписати чисті аркуші паперу. Муляло щось хлопцям, але чекати не було коли. І вони... підписали.

Непорозуміння почалися у Кадісі, де журналісти передали касети з записом участі команди «Ікара» у параді в Генуї, старті регати. Один з «спонсорів», який домовився з Борківським за свою валюту отримати фільм про регату, передав касети чомусь не телебаченню, а Борківському. Тому журналісти вдруге касети передавати не стали. Тоді Борківський склав контракт між собою і тележурналістами... на зйомки фільму. І — правильно — використав підписані необачними Бондаренком і Захарченком чисті аркуші.

Спонсор (він не здогадувався, правда, про це), накручений Борківським, припинив фінансувати похід приреченого «Ікара». Він вимагав від команди і журналістів виконання обіцянок, які дав Борківський, про які не підозрювала команда і які для журналістів були не контрактом і не словом честі, а всього лише пропозицією Борківського. Він, не розуміючи, чого вимагає, волів отримувати в руки відеокасети, які журналісти, зв'язані завданням телебачення, мусили передавати саме телебаченню, а вже потім, після завершення походу, могли використати матеріали для монтажу фільму...

Скандал вибухнув у Нью-Йорку, коли у команди «Ікара» не було грошей, щоб закупити провізію на зворотній шлях. Прилетів Борківський, став вимагати у журналістів негайно віддати відеоматеріал, загрожуючи у разі відмови продати телекамеру і розрахуватися з командою. Бондаренко і Захарченко мусили звернутися за допомогою до колег з газети «Свобода» і Посла України в США О. Білоруса, який допоміг їм вилетіти додому. А команда нещасного «Ікара», яку використали у брудній грі як пішака, не може вибратися з Ліверпуля. Тим часом Борківський погрожує журналістам судом.

На сьогодні ще невідомо, чи платили якісь гроші Борківському спонсори, скільки їх було, на яких умовах мав фінансувати похід «Ікара» пан Х (прізвище його ми поки що не будемо називати — до отримання інформації від нього особисто). Після з'ясування всіх обставин «Голос України» має намір поінформувати читачів про закінчення цієї історії....

Костянтин ПАРИШКУРА.

Реклама

Факт і коментар

ЩО ВИКРУЧУВА... ДНІПРО ЧИ ЛАМПО...

Не розпещена ручаями весна і змордоване спекою літо наче поглумилися над берегами Славути: тепер не те що запросто долетіти до його середини, а й переплюнути натойбіч можна. Сьогодні у Дніпро прибуває 260 кубометрів води, тоді як звичайно — 700—900, а під час повені, бува, й кілька тисяч кубометрів на секунду. Перше, що спадає на думку: на енергію гідростанцій Дніпровського каскаду, які обслуговують Україну, годі сподіватися. Це підтверджують у Міністерстві енергетики, для якого Дніпро — як остання надія. Адже на українських атомних станціях виробляється значно менше електроенергії, ніж сподівалися (багато блоків законсервовано або на ремонті). Теплові станції повністю залежать від гостродефіцитного палива — обсяги мастила і газу, за деякими оцінками, становлять 10 відсотків від потреби. Нафта й газ — козирі Росії, а не наші, імпорт електроенергії не зрятовує. Видобуток вугілля на Донбасі та у Львівсько-Волинському бас... гато більш... незважаюч...

У цій си... у» вдається... ходу — об... тужностей... ват на год... провадить... 20.30 до 22... повій зоні... чому сект... фактом, з... недовго. В... вину, що... у ціні за... троене... 80 відс... ється (а н... з Укренер... чала) підв... енергоносі... України д... можна від... по собівар... вату елек... і міст ре... передбачи... щення ц... електроен... голову, щ... про чи ла...

Агов, Ізраїль

ЛЕТИМО БЕЗ «КР...

Сьогодні з аеропорту Бориспіль взяв курс на Тель-Авів київський літак Ту-154. На перший погляд, нічого надзвичайного, адже рейси за цим маршрутом українські авіатори здійснюють з грудня минулого року.

Та все ж політ буде і не зовсім буденним: вперше «Авіалінії України» обійдуться без звичних «крилець» — емблеми Аерофлоту і традиційного «СРСР» на борту. Зникнення цих атрибутів означає, що українська авіакомпанія зареєстрована як окрема самостійна організація і має свій символ — перевернутий тризуб, що нагадує силует сокола.

— Від цього дня, — розповідає генеральний директор «Авіалінії України» Леонід Погребняк, вся зароблена від перевезень валюта залишатиметься в нашій державі.

Рейси здійснюватимуться раз на тиждень українською авіа... компаніє... ні — ізра... нери яко... муть ще...

За час, ... ми рейсі... ристалися... сажирів. ... необмеже... року всі ... зані.

Цього ... Авів зді... де комак... гатир... пажу не ... форму А... без буде... ків — у ... і брюках... ських час... раїни ма... менний с...

А якил... розкажем... ТУ-154 п... пондент ...

Валент...

Реалії

ГОРЯТЬ ЛІСИ, ГОРИТЬ ...

Шалена спека, безтурботність людей чинять непоправну шкоду заповідним лісам Черкащини. За останній тиждень у лісових масивах Корсунь-Шевченківського району спалахувало 12 пожеж, на сотні гектарів вогонь знищив красуні сосни під Чигирином, у селі Кумейки Черкаського району. Димлять торфовища Ірдині, локальні пожежі спалахують у лісах і урочищах, котрі належать колгоспам.

Вогнян... самих Ч... та посер... ся облас... лі. Жерт... Згоріли ... документ... вельник... не розго...

Ір...
Черк...

ЗНАЙШЛИ ВІ...

Збити домовину для покійника — це зараз одна з проблем, яка хвилює живих. Питання досить оригінально почали вирішувати у виконкомі Вишпаленської сільської Ради народних депутатів Лохвицького району. На одному з засідань виконкому було прийня... то рішен... тивні д... вік. На ... вати м... ктові де...

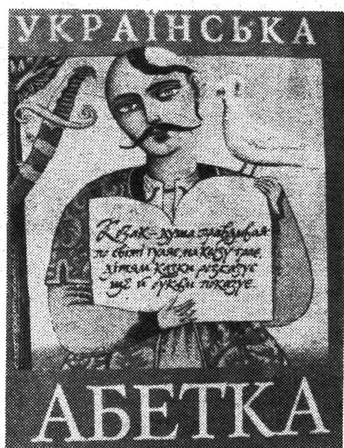
Полт...

-ГА-ЛА-МА-ГИ»

шли пое- народних дрівок, ко ші поета й разом з миром Ха- підготував

ікальна й а з цупкс- оможе до- видко «за й це зруч- — наклад- а поліграна на ме такої про- ацій дово- ручну.

а» — пер- дтва «А-БА- ке ставить завдання

— видавати високоякісну україномовну книжкову продукцію для дошкільнят.

Катерина КІНДРАСЬ.

'язок

МНІШЕСТВУЙ!

нише: «Для віриe, щоб мову, яку ільшу свя- на чужій али в Ук- ром і гань- іх, хто ще ності ук- до уря- е можливе, не повто-

жали лис- Калашника, «ГУ»... в ому пору-

шенні Закону про мови». Не більше й не менше! А порушення в тому, що ми іноді куємо оголошення й рекламу російською мовою. Добродію Калашник! Нам гірко читати й чути, що хтось зневажає нашу мову. Але ми не хотіли б уподібнюватись отому лаврському ченцеві, тупати ногами й кричати: «Розмовляйте тільки державною мовою — або пашлі вон!» Є поміж ченців такий хороший вираз: «Аще ти мніх — мнішествуй!» І не будь, значить, святішим за папу.

Віталій ЖЕЖЕРА.

на салі

огрецького міфа

рганізатор- ький роз- олосальну: ь під якісь і на орен- телекаме- витки, на лістам (це оскільки таку акцію івський, на дещо див- не встигли «Ікара» з наздогнати самим ви- запропо- дний конт- е в якості осами — за це ще опонував... ші паперу. цям, але и. І вони...

чалися у ти переда- сом участі параді в и. Один з домовився вою валю- про рега- чомусь не рківському. уге касе- стали. Тоді в контракт журналіста- льму. І — ристав під- Бондарен- чисті ар-

здогадував-), накруче- рипинив фі- риреченого

«Ікара». Він вимагав від команди і журналістів виконання обіцянок, які дав Борківський, про які не підозрювала команда і які для журналістів були не контрактом і не словом честі, а всього лише пропозицією Борківського. Він, не розуміючи, чого вимагає, волів отримувати в руки відеокасети, які журналісти, зв'язані завданням телебачення, мусили передавати саме телебаченню, а вже потім, після завершення походу, могли використати матеріали для монтажу фільму...

Скандал вибухнув у Нью-Йорку, коли у команди «Ікара» не було грошей, щоб закупити провізію на зворотній шлях. Прилетів Борківський, став вимагати у журналістів негайно віддати відеоматеріал, загрожуючи у разі відмови продати телекамеру і розрахуватися з командою. Бондаренко і Захарченко мусили звернутися за допомогою до колег з газети «Свобода» і Посла України в США О. Білоруса, який допоміг їм вилетіти додому. А команда нещасного «Ікара», яку використали у брудній грі як пішака, не може вибратися з Ліверпуля. Тим часом Борківський погрожує журналістам судом.

На сьогодні ще невідомо, чи платили якісь гроші Борківському спонсори, скільки їх було, на яких умовах мав фінансувати похід «Ікара» пан X (прізвище його ми поки що не будемо називати — до отримання інформації від нього особисто). Після з'ясування всіх обставин «Голос України» має намір поінформувати читачів про закінчення цієї історії....

Костянтин ПАРИШКУРА.

Факт і коментар

ЩО ВИКРУЧУВАТИ: ДНІПРО ЧИ ЛАМПОЧКУ?

Не розпещена ручаями весна і змордоване спекою літо наче поглумилися над берегами Славути: тепер не те що запросто долетіти до його середини, а й переплюнути натойбіч можна. Сьогодні у Дніпро прибуває 260 кубометрів води, тоді як звичайно — 700—900, а під час повені, бува, й кілька тисяч кубометрів на секунду. Перше, що спадає на думку: на енергію гідростанцій Дніпровського каскаду, які обслуговують Україну, годі сподіватися. Це підтверджують у Міністерстві енергетики, для якого Дніпро — як остання надія. Адже на українських атомних станціях виробляється значно менше електроенергії, ніж сподівалися (багато блоків законсервовано або на ремонті). Теплові станції повністю залежать від гостродефіцитного палива — обсяги мастила і газу, за деякими оцінками, становлять 10 відсотків від потреби. Нафта й газ — козирі Росії, а не наші, імпорт електроенергії не зрятовує. Видобуток вугілля на Донбасі та у Львівсько-Волинському басейні має бути набагато більшим, але таким не є, незважаючи на договірні ціни.

У цій ситуації ВО «Укренерго» вдається до крайнього заходу — обмеження енергопотужностей до рівня 800 мегават на годину. Це обмеження провадиться з 8 до 11.30 і з 20.30 до 22-ї години у промисловій зоні. Однак невиробничому сектору тішитись цим фактом, здається, доведеться недовго. Враховуючи ту обставину, що питома вага палива у ціні за кожен кіловат електроенергії становить близько 80 відсотків, що Росія збирається (а на думку спеціалістів з Укренерго, вже давно почала) підвищувати ціни на енергоносії, що промисловість України довго просто неспроможна відшкодовувати збитки по собівартості кожного кіловату електроенергії для сіл і міст республіки, не важко передбачити майбутнє підвищення цін за користування електроенергією. От і ламай голову, що викручувати: Дніпро чи лампочку?

Сергій [illegible]АД.

Агов, Ізраїль

ЛЕТИМО БЕЗ «КРИЛЕЦЬ»

Сьогодні з аеропорту Бориспіль взяв курс на Тель-Авів київський літак Ту-154. На перший погляд, нічого надзвичайного, адже рейси за цим маршрутом українські авіатори здійснюють з грудня минулого року.

Та все ж політ буде і не зовсім буденним: вперше «Авіалінії України» обійдуться без звичних «крилець» — емблеми Аерофлоту і традиційного «СРСР» на борту. Зникнення цих атрибутів означає, що українська авіакомпанія зареєстрована як окрема самостійна організація і має свій символ — перевернутий тризуб, що нагадує силует сокола.

— Від цього дня, — розповідає генеральний директор «Авіаліній України» Леонід Погребняк, вся зароблена від перевезень валюта залишатиметься в нашій державі.

Рейси здійснюватимуться раз на тиждень українською авіакомпанією і раз на два тижні — ізраїльською ЕЛ-АЛ, лайнери якої крім того літатимуть ще й до Одеси.

За час, що минув, послугами рейсів на Тель-Авів скористалися понад сім тисяч пасажирів. А попит на них необмежений — до кінця року всі місця вже заброньовані.

Цього разу рейс на Тель-Авів здійснюватиме екіпаж, де командиром Григорій Богатир[illegible]каво, що ч[illegible] екіпажу не одягнуть традиційну форму Аерофлоту, а полетять без будь-яких авіаційних знаків — у звичайних сорочках і брюках: потерплять до кращих часів, поки авіатори України матимуть власний форменний одяг.

А яким буде політ — ми ще розкажемо, адже на борту ТУ-154 перебуватиме і кореспондент «Голосу України».

Валентина ПИСАНСЬКА.

Реалії

ГОРЯТЬ ЛІСИ, ГОРИТЬ ТОРГІВЛЯ

Шалена спека, безтурботність людей чинять непоправну шкоду заповідним лісам Черкащини. За останній тиждень у лісових масивах Корсунь-Шевченківського району спалахувало 12 пожеж, на сотні гектарів вогонь знищив красуні сосни під Чигирином, у селі Кумейки Черкаського району. Димлять торфовища Ірдині, локальні пожежі спалахують у лісах і урочищах, котрі належать колгоспам.

Вогняна біда докотилася і до самих Черкас, де в центрі міста посеред білого дня зайнялося обласне управління торгівлі. Жертв, слава Богу, немає. Згоріли лише меблі та деякі документи, які саме — торговельники вважають за краще не розголошувати.

Ірина ІВАНІВСЬКА.

Черкаси.

ЗНАЙШЛИ ВИХІД

Збити домовину для покійника — це зараз одна з проблем, яка хвилює живих. Питання досить оригінально почали вирішувати у виконкомі Вирішаленської сільської Ради народних депутатів Лохвицького району. На одному з засідань виконкому було прийнято рішення спилювати декоративні дерева, що віджили свій вік. На місці пеньків висаджувати молоді, здебільшого фруктові дерева.

Петро БАБЕНКО.

Полтавська область.

Експрес-новини

САНКЦІЇ ПОШИРЮЮТЬСЯ

Обговорено питання про відправку до Румунії груп спостерігачів з перевіркою виконання санкцій ООН щодо Югославії. Це відбулося під час зустрічі високопоставленого співробітника МЗС Румунії Ене й посла США в Бухаресті Девіса. Санкції, зокрема, передбачають стеження за рухом пароплавів Дунаєм у напрямку до Бєлграда.

ТАКИ ДОБИЛИСЯ СВОГО

Завершила свою місію в Іраку група інспекторів ООН. Представник комісії ООН по Іраку Трівен повідомив, що експертам все-таки вдалося знайти в Багдаді важливу інформацію, яка свідчить про існування програми створення Іраком балістичної ракетної зброї. Вчора інспектори ООН прибули до Бахрейна, де готують детальний звіт за результатами своєї роботи.

Також стало відомо, що Великобританія і Франція мають намір створити зону безпеки у південному Іраку для захисту мусульман-шиїтів, які мешкають у регіоні.

КОЛИШНІЙ ВИСТУПАЄ ЗА НИНІШНЬОГО

Виступ американського експрезидента Рейгана став центральною подією на з'їзді Республіканської партії США, який триває у Х'юстоні. Він палко закликав американців переобрати Буша на другий строк. Рейган високо оцінив діяльність Буша, підкресливши, що той є лідером, який заслуговує на довіру, і людиною, котру поважають і цінують у всьому світі.

ВИРОК — НЕ ДОГМА

Американський апеляційний суд розпорядився провести подальше розслідування у справі Дж. Дем'янюка, громадянина США, якому винесено вирок на страту як нацистському злочинцю. У 1986 році Дем'янюк, українець за походженням, був депортований зі США до Ізраїлю, де через два роки йому винесли смертний вирок. Нині верховний суд Ізраїлю переглядає його судову справу.

У БІЗНЕСУ СВОЇ ЗАКОНИ

Тимчасово припинено поставки до Росії канадського зерна через невиплати по рахунках. Про це повідомила Рада з пшениці цієї країни. Це рішення, за словами представника Ради Броулі, матиме силу доти, доки Росія не візьме під контроль виплати і не подасть план дій щодо прострочених боргів.

Баку

ТАЄМНИЦЮ МІЛЬЙОНІВ РОЗК

10 мільйонів доларів без зайвого галасу бул Азербайджан з Туреччини. Та сенсаційні публіка факту все ж з'явилися в республіканській пресі жала думка про те, що ці гроші конфісковані банківських рахунків приватних осіб, замішани торговельних операціях за попереднього керів

Такі припущення відкинув перший віце-прем В. Ахмедов. Він повідомив, що ці кошти зовсім ношення до особистих рахунків у закордонних значені для стабілізаційного фонду в 120 міл створюваного за розпорядженням Президента А їх отримання майже 30 підприємствам, що експ цію за кордон, було передано таємне розпор держави не проводити виручену валюту переказ а привозити її готівкою.

Ров

До Всесвітнього

ЖИВЕМО

У нас в селищі міського типу Синьогір'я Ягоднинського району Магаданської області на початку 1992 року утворено українське земляцтво. Назвали його багатозначним словом «Надія».

На голову правління обрано юрисконсульта Колимської ГЕС Р. Шестопалку, на заступника — заступника начальника проектно-будівельного об'єднання «Колимагесбуд» В. Маловичка. Обидва брали участь в роботі Конгресу українців, що відбувався у січні цього року в Києві.

Головне для нас — згуртування українців і виходців з України, що материкових ми. В нашій немає проявів ціоналізму в ченні цього сл про сьогоденн льтуру, звича раїнців пропа глибшої шани інших народів

Для українц ючих плануєм вивчення укра

Наше земля роз'яснювальн тань нового у конодавства, ного та про Пропагуємо ук

Таджикистан

СЕСІЯ ЗАВЕРШИ

За тиждень засідань таджицькі парламентарії не змогли знайти вихід з політичного та соціально-економічного глухого кута, в якому опинилася республіка.

Неефективність роботи сесії була продемонстрована вже на самому її початку, коли цілий день пішов на те, щоб переконатися у відсутності кворуму. Загрузнувши в організаційних питаннях, депутати так і не змогли перейти на розмову по суті.

Прийняли відставку колишнього спікера, затвердили на цю посаду нового кандидата. Потім зайнялися перетрушуванням та доукомплектуванням складу президії, та так до кінця справу й не довели: лише 2 з 15 вакантних крісел отримали нових господарів.

Багато галасу наробила прийнята депутатами відміна закону «Про президентську форму правл нечітке форм тання ряд спос йняв цей кро скасування іно дентської вла вді мова йшла збавлення Пр бливих повно були йому над тневих подій

До головног рядку денного літичну та с мічну ситуаці повернулися в гу. Доповідь бієва не міст вого і тому б без уваги. Не ження і допов ністра Акбара якій, як м'яко на з місцевих не вдалося у рення зведен стату двотижн

З великими вдалося прийн

Фото

«СВЯТЕ» САМОО

Відродження переживають нині віддалені куточки Російської Півночі. Багатий цей край, та умови життя тут суворі. Тому лише люди, сильні духом і тілом, спроможні знайти в цій землі й під цим небом своє гідне місце в житті.

На знімку: багато російських земель першими освоїли православні монахи. Йдучи все далі на Північ, вони облаштовували поселення, а в них зводили храми. Отець Павло (праворуч) і диякон Володимир (ліворуч) — нащадки монахів-першопрохідців. повернулися туди, звідки півстоліття тому їх попередни йовничі атеїсти поки що в посе нок, і святим с

І:

КУ?

лає бути наба-
е таким не є,
договірні ціни.
ВО «Укренер-
крайнього за-
чня енергопо-
зня 800 мега-
е обмеження
до 11.30 і з
ини у промис-
к невиробни-
тішитись цим
, доведеться
очи ту обста-
вага палива
кіловат елек-
ить низько
Ре збира-
у спеціалістів
е давно по-
и ціни на
промисловість
осто неспро-
увати збитки
ожного кіло-
гії для сіл
и, не важко
бутнє підви-
користування
От і ламай
учувати: Дні-

ИЙ ДАД.

ЕНЬ»

на два тиж-
ЕЛ-АЛ, лай-
того літати-
деси.
ув, послуга-
ль-Авів ско-
сім тисяч па-
т на них
до кінця
е заброньо-

с на Тель-
е екіпаж,
ригорій Бо-
ч екі-
традиційну
, а полетять
аційних зна-
х сорочках
ять до кра-
віатори Ук-
асний фор-

іт — ми ще
на борту
ме і корес-
України».

АНСЬКА.

ВЛЯ

тилася і до
центрі міс-
ня зайняло-
ння торгів-
огу, немає,
і та деякі
е — торго-
за кращ

ІВСЬКА.

ати декора-
джили свій
в висадку-
ьшого фру-

БЕНКО.
сть.

Експрес-новини

САНКЦІЇ ПОШИРЮЮТЬСЯ

Обговорено питання про відправку до Румунії груп спостерігачів з перевіркою виконання санкцій ООН щодо Югославії. Це відбулося під час зустрічі високопоставленого співробітника МЗС Румунії Ене й посла США в Бухаресті Девіса. Санкції, зокрема, передбачають стеження за рухом пароплавів Дунаєм у напрямку до Бєлграда.

ТАКИ ДОБИЛИСЯ СВОГО

Завершила свою місію в Іраку група інспекторів ООН. Представник комісії ООН по Іраку Трівен повідомив, що експертам все-таки вдалося знайти в Багдаді важливу інформацію, яка свідчить про існування програми створення Іраком балістичної ракетної зброї. Вчора інспектори ООН прибули до Бахрейна, де готують детальний звіт за результатами своєї роботи.

Також стало відомо, що Великобританія і Франція мають намір створити зону безпеки у південному Іраку для захисту мусульман-шиїтів, які мешкають у регіоні.

КОЛИШНІЙ ВИСТУПАЄ ЗА НИНІШНЬОГО

Виступ американського експрезидента Рейгана став центральною подією на з'їзді Республіканської партії США, який триває у Х'юстоні. Він палко закликав американців переобрати Буша на другий строк. Рейган високо оцінив діяльність Буша, підкресливши, що той є лідером, який заслуговує на довіру, і людиною, котру поважають і цінують у всьому світі.

ВИРОК — НЕ ДОГМА

Американський апеляційний суд розпорядився провести подальше розслідування у справі Дж. Дем'янюка, громадянина США, якому винесено вирок на страту як нацистському злочинцю. У 1986 році Дем'янюк, українець за походженням, був депортований зі США до Ізраїлю, де через два роки йому винесли смертний вирок. Нині верховний суд Ізраїлю переглядає його судову справу.

У БІЗНЕСУ СВОЇ ЗАКОНИ

Тимчасово припинено поставки до Росії канадського зерна через невиплати по рахунках. Про це повідомила Рада з пшениці цієї країни. Це рішення, за словами представника Ради Броулі, матиме силу доти, доки Росія не візьме під контроль виплати і не подасть план дій щодо прострочених боргів.

Власкори повідомляють

Баку

ТАЄМНИЦЮ МІЛЬЙОНІВ РОЗКРИТО

10 мільйонів доларів без зайвого галасу було привезено в Азербайджан з Туреччини. Та сенсаційні публікації щодо цього факту все ж з'явилися в республіканській пресі. В них переважала думка про те, що ці гроші конфісковані з зарубіжних банківських рахунків приватних осіб, замішаних у незаконних торговельних операціях за попереднього керівництва.

Такі припущення відкинув перший віце-прем'єр республіки В. Ахмедов. Він повідомив, що ці кошти зовсім не мають відношення до особистих рахунків у закордонних банках, а призначені для стабілізаційного фонду в 120 мільйонів доларів, створюваного за розпорядженням Президента А. Ельчибея. Для їх отримання майже 30 підприємствам, що експортують продукцію за кордон, було передано таємне розпорядження глави держави не проводити виручену валюту переказом через банк, а привозити її готівкою.

Ровшан АЛІЄВ.

Вільнюс

СПОДІВАЮТЬСЯ НА ГРОШІ Й ПІДТРИМКУ

Питання перевезення російської військової техніки та зброї з Німеччини в Росію через територію Литви обговорювали нещодавно у Вільнюсі німецькі та литовські транспортники.

Сторони домовилися створити спільну комісію, яка розпочне діяти з вересня цього року. Вона регулюватиме проблеми, які виникатимуть щодо цього транзиту. В протоколі зустрічі зазначено, що Литва сподівається одержати компенсацію за ці перевезення. Міністр транспорту Литви Біржишкіс під час переговорів висловив бажання, щоб гроші Литва отримала не через Москву, а через німецький банк. Прем'єр-міністр республіки Абішала заявив: Литва також сподівається, що Німеччина підтримає її вимоги якнайшвидшого виведення російських військ з території Литви.

Микола СТАНОВИЧ.

До Всесвітнього форуму українців

ЖИВЕМО «НАДІЄЮ»

У нас в селищі міського типу Синьогір'я Ягоднинського району Магаданської області на початку 1992 року утворено українське земляцтво. Назвали його багатозначним словом «Надія».

На голову правління обрано юрисконсульта Колимської ГЕС Р. Шестопалку, на заступника — заступника начальника проектно-будівельного об'єднання «Колимагесбуд» В. Маловичка. Обидва брали участь в роботі Конгресу українців, що відбувався у січні цього року в Києві.

Головне для нас — згуртування українців і виходців з України, що проживають в материкових районах Колими. В нашій програмі дій немає проявів будь-якого націоналізму в лайливому значенні цього слова. Навпаки, про сьогодення, історію, культуру, звичаї та побут українців пропагуємо за найглибшої шани й поваги до інших народів.

Для українців і всіх бажаючих плануємо налагодити вивчення української мови.

Наше земляцтво провадить роз'яснювальну роботу з питань нового українського законодавства, зокрема пенсійного та про громадянство. Пропагуємо українські книжки та газети, які час від часу завозять на Північ члени «Надії» після перебування в Україні у відпустках та відрядженнях.

Роботи, отже, непочатий край. Коли у земляків є бажання встановити з нами контакти, в чомусь допомогти, щось порадити — пишіть за адресою: 686222, Магаданская область. Ягоднинский район, пос. Синегорье, дирекция Колымской ГЕС, Шестопалке Роману Федоровичу.

Микола МРИГА,
член правління земляцтва «Надія».

Таджикистанська панорама

СЕСІЯ ЗАВЕРШИЛАСЯ... НІЧИМ

За тиждень засідань таджицькі парламентарії не змогли знайти вихід з політичного та соціально-економічного глухого кута, в якому опинилася республіка.

Неефективність роботи сесії була продемонстрована вже на самому її початку, коли цілий день пішов на те, щоб переконатися у відсутності кворуму. Загрузнувши в організаційних питаннях, депутати так і не змогли перейти на розмову по суті.

Прийняли відставку колишнього спікера, затвердили на цю посаду нового кандидата. Потім зайнялися перетрушуванням та доукомплектуванням складу президії, та так до кінця справу й не довели: лише 2 з 15 вакантних крісел отримали нових господарів.

Багато галасу наробила прийнята депутатами відміна закону «Про президентську форму правління». Через нечітке формулювання питання ряд спостерігачів сприйняв цей крок як цілковите скасування інституту президентської влади. Та насправді мова йшла лише про позбавлення Президента особливих повноважень, котрі були йому надані під час квітневих подій в Душанбе.

До головного питання порядку денного — про політичну та соціально-економічну ситуацію — депутати повернулися в останню чергу. Доповідь Рахмона Набієва не містила нічого нового і тому була вислухана без уваги. Не справила враження і доповідь прем'єр-міністра Акбара Мірзоєва, в якій, як м'яко зазначила одна з місцевих газет, йому не вдалося уникнути повторення зведення Держкомстату двотижневої давності.

З великими труднощами вдалося прийняти постанову з головного питання. В підсумку текст постанови став чимось на зразок набору благих побажань. Останнім, шістнадцятим пунктом постанови пропонувалося ввести режим надзвичайного становища в Курган-Тюбінській області. Але замість цього був створений ще один штаб по роззброєнню, на цей раз — на чолі з Президентом.

Не буде перебільшенням сказати, що сесія таджицького парламенту, на яку покладалися чималі надії, закінчилася, по суті, нічим. Підбиваючи її підсумки на заключному засіданні, спікер парламенту Акбаршо Іскандаров не знайшов нічого кращого, як оголосити головним результатом сесії те, що вона взагалі відбулася.

Юрій КУШКО.
Душанбе.

Фотофакт

«СВЯТЕ» САМООБСЛУГОВУВАННЯ

Відродження переживають нині віддалені куточки Російської Півночі. Багатий цей край, та умови життя тут суворі. Тому лише люди, сильні духом і тілом, спроможні знайти в цій землі й під цим небом своє гідне місце в житті.

На знімку: багато російських земель першими освоїли православні монахи. Йдучи все далі на Північ, вони облаштовували поселення, а в них зводили храми. Отець Павло (праворуч) і диякон Володимир (ліворуч) — нащадки монахів-першопрохідців. повернулися туди, звідки півстоліття тому їх попередників вигнали войовничі атеїсти. От, правда, поки що в поселенні немає жінок, і святим отцям доводиться займатися, крім гартування духу, і справами світськими.

Фото ІТАР—ТАРС.

Вістки з діаспори

ВІДГУКНІТЬСЯ, БРАТОВЕ!

Об'єднання українців у Великобританії розповсюдило звернення, в якому закликало своїх членів, а також усіх українців, що живуть за межами рідної землі, скласти пожертви у фонд майбутнього посольства України в Лондоні.

Ці гроші необхідні для обладнання будинків, переданих Міністерству закордонних справ України Об'єднанням українців у Великобританії і, зокрема, одним з перших засновників цієї організації паном Тарнавським.

Експеримент

СВІЙ БУРЯК СОЛОДШИЙ

У колгоспах Марийського велаяту (області) Туркменистану вперше засіяно великі плантації цукрових буряків. Чи вдасться цей експеримент, зараз сказати важко. Вчені Академії сільськогосподарських наук республіки уже давно працюють у цьому напрямку. Для вивчення доцільності висівання цукрових буряків було завезено найвисокопродуктивніші їх сорти, виведені в Казахстані, Киргизстані та Ірані. Досліди провадилися в різних грунтово-кліматичних умовах.

Результати досліджень дають надію. Так, залежно від сорту й регіону урожай коренеплодів був від 460 до 630 центнерів з гектара. А середній вміст цукру — в межах 15—17 відсотків. (До речі, у Казахстані й Киргизстані цукру в буряках на 2—4 відсотки менше). Як вважають вчені, при дотриманні агротехнології вирощування потенціал урожайності буряків за умов Туркменистану може сягнути 900 центнерів з гектара.

Зараз перед землеробами країни постало завдання розширити посівні площі під буряки, що з часом дасть змогу повністю забезпечити населення цукром власного виробництва.

Огульбібі АМАННІЯЗОВА.
Ашгабат.

Конверсія

ЗАВОД ПРОСИТЬСЯ НА «ГРАЖДАНКУ»

І хоч у військовому відомстві трудовому колективові украй скрутно, та «вільної» видавати йому не поспішають

Спочатку коротко про саме підприємство: розташований в Одесі 46-й авторемонтний завод, майно якого є державним, перебуває нині у віданні Міністерства оборони України. Колектив тут порівняно невеликий — трохи більш як 400 чоловік: 9 офіцерів та прапорщиків, 40 солдатів строкової служби, решта — люди цивільні, пойменовані службовцями армії, які і є основною робочою силою. Про рід їхніх занять говорить уже сама назва заводу: лагодять військову автомобільну техніку — вантажну й легкову. Та ще — виготовляють деяке нестандартне устаткування.

НАПИСАВ я оці рядки і замислився: а чи не розголосив якоїсь військової таємниці? Можна, мабуть, посміятися з отакої лякливості, адже останнім часом наш брат-журналіст й на багато важливіших військових об'єктах буває, аби потім описати бачене. Однак 46-й віднедавна так «засекретили», що потрапити туди мені було досить не просто. Виконуючий обов'язки начальника заводу підполковник В. Туригін, якому зателефонував, відверто зізнався:

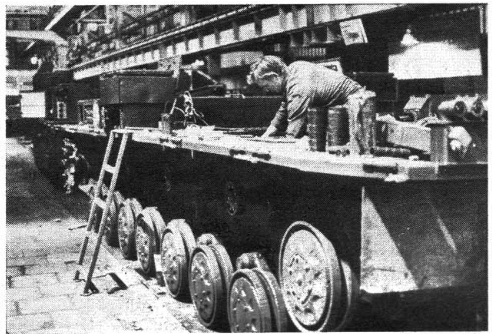
— Я — під контролем. Отож давайте краще, аби не викликати гніву, звернемося до начальства: дозволить — все покажу і про все розкажу.

Що ж, підполковника, який лише в. о., я зрозумів. Тому зв'язався з прес-центром Одеського військового округу, виклав своє прохання: відвідати завод, аби на місці ознайомитися з тим, як йому за нинішніх непростих економічних умов живеться-можеться, з'ясувати бажання й можливості трудового колективу щодо конверсії виробництва. Начальник прес-центру підполковник Воронков зволікати не став, уже через 15 хвилин повідомив: командуючий округом ваше прохання задовольнив. Ось вам телефон начальника автомобільної служби округу — разом з ним і побуваєте на підприємстві. Подумки відмітивши оперативність та чіткість свого військового колеги, я тоді мимоволі все ж таки подумав: чи варто було з отакою дрібницею — та до командуючого? Чи не ліпше було просто з автомобільною службою усе й вирішити? Та незабаром пересвідчився, як помилявся. Бо в цій службі навіть розпорядження командуючого не поспішали, на мій подив, виконувати.

Її начальник полковник В. Богун до виконання своїх обов'язків приступив, як виявилося, лише напередодні, досі ніс службу за межами України і ще не встиг навіть сам на отому заводі побувати. Його ж заступник полковник В. Маханьков, якому мене спочатку передоручив В. Богун, одразу ж категорично заявив: вважаю, що відвідувати вам завод ні до чого. Про все поговоримо тут, у нас. Не буду переповідати тривалої дискусії, спочатку телефоном, потім — в кабінеті начальника служби. Дай Бог, подумалось тоді, аби В. Маханькову у виконанні своїх службових обов'язків та стачило б отакої ж упертості, яку він виявляв, протидіючи розпорядженню командуючого. Лиш коли заступник на хвилину вийшов, аби підписати якісь термінові документи, новий начальник служби, ще раз переговоривши з прес-центром округу, згодився:

— Що ж — на завод, то на завод.

І ось ми разом ходимо цехами підприємства. Поряд, невідступно — той же В. Маханьков: раз у раз «коригує» розповіді в. о. начальника заводу В. Туригіна, який довго працював тут головним інженером і краще від будь-кого знає всі «плюси» і «мінуси» виробництва, автослюсаря Ф. Кравцуненка, який на заводі більше чверті віку, а тепер ось на порозі: не довелося б кинути цех, з яким зжився, бо ж невесело працюється. Та не поспішає, очікує, що таки знайде начальство якийсь вихід, сам його бачить — підказує: можливо — конверсія?

Думка ця, знаю, народилася не зараз, не раптово. Давненько вже в колективі точаться розмови про те, як далі жити. Точніше — як вижити. Наприкінці минулого року навіть збори з цього приводу скликали. Здавалося, що саме після них і з'явилося «світло в кінці тунелю». Аби незабаром... погаснути. Та — про все до ладу.

У грудні 1991-го тодішній начальник заводу підполковник В. Баранов за дорученням трудового колективу написав листа Президентові України Л. Кравчуку. Суть його така: на підприємстві, в силу ряду об'єктивних причин, намічається різке скорочення обсягів випуску продукції, вивільнення виробничих площ. А коштів для модернізації наявної бази, аби розширити напрямки виробничої діяльності, для розв'язання соціальних проблем, оплати праці за умов входження у ринкові стосунки у підприємства не вистачає. Разом з тим колектив хоче й тотовий брати дійовішу участь у виконанні урядової програми стабілізації економіки України. Для цього потрібна, як нам здається, інтеграція із зацікавленими інофірмами, які вклали б капітал у спільне виробництво. Отож просимо посприяти в укладенні відповідних контрактів.

Нині наслухався: Баранов перевищив свої повноваження, він ні з ким це питання не узгодив. З самим В. Барановим зустрітися не вдалося — з посади начальника заводу його, 36-річного, недавно усунуто (офіційно — за станом здоров'я). Але що той, пишучи отакого листа, мов у воду дивився, — то це безперечно. Прогноз, що на підприємство насувається виробничо-економічне лихо, повністю справдився. Звикнувши жити «за плечима» свого могутнього відомства, коли все — і кошти з державної казни, і необхідні для лагодження автомобілів вузли та запчастини, і нове технологічне обладнання для цехів — без упину йшло сюди «за наказами», підприємство за нових умов потерпає. Бо всього отого вже немає, а власну ініціативу не дуже виявиш: відомчому командному «пресу», під яким перебуває завод, і новим економічним стосункам, зрозуміло, не ужитися. Отож потік запчастин та вузлів сюди до краю обміліє, фінанси, як мовиться, співають романси, добра половина колективу пішла у відпустку: хто — у чергову, а хто — й у вимушену, на 2—3 місяці, до того власним коштом. Ті, що залишилися, все одно недовантажені. Звідси й мізерні заробітки: середньомісячна оплата праці у цілому по заводу десь у межах 2,5 тисячі карбованців на працівника. Отож хто звільняється, хто все ж таки сподівається на кращі часи.

КОЖЕН бачить їх, правда, по-своєму. В автомобільній службі округу, скажімо, очікують, що Міністерство оборони найближчим часом виділить кошти (з державного бюджету, певна річ), щоб закупити запчастини — й тоді діло піде. А багато хто з працівників заводу (декотрі з них, не наважившись на відверту розмову у присутності високопоставлених військових, згодом попросили про зустріч за межами підприємства) згадує отого листа свого колишнього начальника на адресу Президента та все, що з цього вийшло. А вийшло ось що: 29 травня цього року Президія Верховної Ради України прийняла рішення «Про міжнародне акціонерне товариство МТІВ». Ідею створення товариства ще до цього позитивно оцінили у відповідних службах Президента, в Кабінеті міністрів. Фонд державного майна України запропонував увійти до МТІВу й 46-му заводу. Будучи фактично його власником (як уповноважений Верховною Радою орган управління усім державним майном), Фонд навіть видав з цього приводу відповідний наказ. Та військове відомство, у віданні якого перебуває завод, виконувати той наказ, з усього видно, не збирається. Більше того, тут висловлюють думки, щоб із звичайного відання та перевести і цей завод, й усі інші підприємства у повну власність армії.

Я прагну зрозуміти військових: їм доручено забезпечити надійну обороноздатність нашої молодої держави — ось вони й хочуть використати для цього усі можливості. Але чому не бажають бачити й другий бік медалі: Україна, як і колишній СРСР, загалом досі мала вкрай перенапружений, мілітаризований, можна сказати, державний бюджет; коли його не переглянути, то він нам, стверджує багато хто з науковців та практиків, і армію не збереже, і народ України приречe на злигодні. Для виходу з економічної кризи, отже, потрібне цивілізоване й реальне зниження військових витрат. І це в той час, коли маємо створювати власний військово-промисловий комплекс, адже більшість його виробництв було зосереджено в Росії (за деякими даними — близько 80 відсотків). Як же поєднати, здавалося б, непоєднуване? Вихід один: залишаючи й розвиваючи вкрай важливі й необхідні для забезпечення високої боєготовності армії складні виробництва, усі допоміжні, другорядні переорієнтувати на надання послуг народному господарству, випуск товарів для людей. Серед таких міг би бути й 46-й завод. А як же з ремонтом армійської автомобільної техніки? Запитую не я — військові. Ідею розміщення замовлень на цивільних підприємствах, а також і на тому ж 46-му, вони якось не сприймають. А я, у свою чергу, ніяк не можу зрозуміти їх: чому це, скажімо, сучасний військовий корабель чи літак цивільному підприємству ми замовити можемо, а ось полагодити звичайнісінький автомобіль — ні?

Втім, через незговірливість військових — і в Міністерстві оборони, де побували ходаки від МТІВу, і в Одеському військовому окрузі — створення міжнародного акціонерного товариства не загальмувалося. Цими днями ось підписано установчий договір американській корпорації «Кросс Ворлд», яка, за попередньою домовленістю, має намір вже на перших порах вкласти у спільне виробництво 200 мільйонів доларів. Є протокол про наміри співробітництва з італійською фірмою ІТФ. Зарубіжні інвестиції, міркують в ділових колах створюваного акціонерного товариства, де серед засновників — Фонд державного майна України, ряд підприємств та організацій Одещини, Києва, Криму могли б піти на те, щоб на тому ж 46-му заводі встановити імпортні технологічні лінії для складання легкових і вантажних автомобілів (зарубіжні партнери беруться поставляти відповідні вузли й деталі), виготовляти комплекс машин і знарядь для фермерських господарств (це також пропозиція іноземців). А виготовляти все оте — заробляти немалі гроші. До того ж й у валюті, — для себе, для держави.

ТАК, все це не просто — перейти на нові виробничо - економічні рейки. Але ж зазирати до державної кишені, яка й так напівпорожня, — це нині не тільки економічно не виправдано, а й, погодьтеся, аморально.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент «Голосу України».
Одеса — Київ.

Жнива-92

На землі родючій — врожаї високі

За оперативними даними, ранні зернові в господарствах Донеччини скошено на 500 тисячах гектарів, обмолочено на 450 тисячах. Це становить понад 80 відсотків загальної площі посівів. Урожайність — 32 центнери з гектара. Держзамовлення по продажу державі зерна поки що виконано на 35 відсотків.

Те, що першими в області впоралися із жнивами хлібороби Старобешівщини, випередивши навіть південні райони, мало кого здивувало. Окрім традиційної високої культури землеробства цьогорічному успіхові тут сприяв ще один важливий фактор — у районі сьогодні найбільше комбайнів «Дон». Ще чотири роки тому, переконавшись в їх перевазі, старобешівські господарства придбали 77 «Донів». На нинішніх жнивах їх працювало вже 122. В окремі дні жнива в районі «посувалися» аж на 2,5 тисячі гектарів — такої швидкості тут раніше не знали! Та головне, що зберегли хліб, довівши врожайність до 36 центнерів. А в колгоспі імені Кіроза цей показник взагалі «перевалив» за 42 центнери на коло.

Днями збирання ранніх зернових культур завершили й хлібороби сусіднього із Старобешівським району — Тельманівського. Тут зібрано по 31 центнеру зерна з гектара. В рахунок держзамовлення продано 23 тисячі тонн цінних продовольчих пшениць. І цю кількість тельманівці мають намір збільшити до 26 тисяч тонн. Повністю впоралися з продажем зерна державі колгоспи «Світанок», «Росія», імені Куйбишева, імені Свердлова та інші господарства. А радгосп «Павлопольський» відправив на елеватори навіть більше держзамовлення — понад 4 тисячі тонн хліба. Всього ж тельманівці планують продати державі 45 тисяч тонн зерна.

А ось хлібороби Новоазовського району вже продали 73 відсотки хліба від держзамовлення. Це поки що найкращий в області результат.

Зібравши нинішній врожай, хлібороби більшості господарств Донеччини уже готуються до наступного — повною ходою йде підготовка грунту. Причому переважно плоскорізами, бо переконалися — це сприяє родючості землі. А земля на Донеччині, як відомо, родюча — чорнозем. Був би хазяїн...

Юрій ДОЦЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Донецька область.

ВПЕРВЫЕ! БЕСКОНЕЧНОЕ СТЕРЕО НАСЛАЖДЕНИЕ

НОВАЯ СИСТЕМА SONY СТЕРЕО ПЛЮС СОЕДИНЯЕТ ШИРОКИЙ ДИАПАЗОН УКВ С КАЧЕСТВОМ СТЕРЕОЗВУЧАНИЯ, ПРИСУЩИМ ТОЛЬКО SONY

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС дает возможность принимать в стерео режиме Ваши любимые радиостанции как нижнего (65—74 МГц), так и верхнего (87,5—108 МГц) диапазонов УКВ

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС сочетает высокое качество звучания, современный дизайн и легкость в управлении

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС предоставляет уникальную возможность создавать высококачественную стереофонотеку Ваших любимых произведений

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС — это миди- и минисистемы Hi—Fi и стереомагнитола

СТЕРЕО ПЛЮС — ЭТО НОВОЕ СЛОВО SONY. Прислушайтесь к нему. Его звучание изумительно!

За каждую систему СТЕРЕО ПЛЮС, купленную с 15 июня по 31 июля 1992 г. у официальных продавцов SONY, Вы получите приз:

▷ *1 аудиокассету SONY*

▷ *1 компакт-диск SONY*

STEREO PLUS

ОБРАЩАЙТЕСЬ В ВАЛЮТНЫЕ МАГАЗИНЫ, ТОРГУЮЩИЕ ПРОДУКЦИЕЙ SONY:

● **МОСКВА**
THE ARBAT IRISH HOUSE & BAR Новый Арбат, 21
FAIRN & SWANSON - Совинцентр Краснопресененская наб., 12
Ленинский проспект, 78
STOCKMANN - Даниловский у/м, Люсиновская ул., 70/1
SONY SHOP - Петровский Пассаж
ORTEX SHOP - Литовский бвд., 3А
AEROFIRST DUTY FREE - аэропорт Шереметьево - 2
SERVOIMPORT-Профсоюзная, 88/20
CONSI SHOP, Кутузовский пр., 7
OLBI-DIPLOMAT - ул.Дмитрия Ульянова, 3, Мичуринский пр., 10
Петровский Пассаж
WALMAK - ул.Тимирязевская, 11
ТОРГОВЫЙ ДОМ "МИКРОДИН" Новозаводская ул., 18

● **СТАВРОПОЛЬ**
FAIRN & SWANSON - ул.Мира, 437

● **САНКТ-ПЕТЕРБУРГ**
FAIRN & SWANSON/LAMA TRADING Невский проспект., 96
ORTEX SHOP - Пр. Карла Маркса., 84
INTOURIANTA BALTIC STAR DUTY FREE - гостиница Прибалтийская
INTOURIANTA NEVA-STAR DUTY FREE - гостиница Москва
INTERNATIONAL SHOP-г-ца Астория
ELECTRONIC & TAXPAID SHOPS Аэропорт Пулково - 1
LENRIANTA DUTY FREE - Пулково-2

● **ВЫБОРГ**
SITOP FRONTIER DUTY FREE пос. Торфяновка

● **КАЛИНИНГРАД**
ORTEX SHOP - Московский пр., 62

● **ТАЛЛИНН**
ELSON SHOP - Кассалу, 4А

● **РИГА**
Торговый Центр ARI - Р.Вагнер, 12

● **ВЛАДИВОСТОК**
ORTEX SHOP - ул. Прал. Комарова., 21

● **НАХОДКА**
SONY SHOP/DIALOG-Малиновского., 11

● **КИЕВ**
ORTEX SHOP - Пр. Ак.Глушкова., 1
SONY SHOP - ул.Котовского., 11
KIEVRIANTA DUTY FREE - а/п Борисполь
GOLDEN GATES LTD - Владимирская, 46

● **ДОНЕЦК**
КАШТАН - ул.Артема, 100

● **УЖГОРОД, ЧОП**
CHOP TRADING-Ужг.,Чоп,Чоп-вокзал

● **МИНСК**
ORTEX SHOP - пр. Машерова, 65

● **БРЕСТ**
BELA MAGAZIN - Варшавский мост, Козловичи, Вокзал

● **ТАШКЕНТ**
Торговый Дом TASH - ул.Пушкинская, 65

● **САМАРКАНД**
SONY SHOP/SAWES - ул.Регистан

● **АЛМА-АТА**
TOKYO - Проспект Мира, 83

SONY

PEUGEOT **ilta** KIEV OFFICIAL IMPORTER

«ПЕЖО» — СТАТУС, НАДІЙНІСТЬ, УПЕВНЕНІСТЬ — «ПЕЖО»

Панове!

Офіційний імпортер «Пежо» в Україні «Ілта Київ» запрошує вас на виставку автомобілів «Пежо» (моделі 1992 р.), яка відбудеться у Дніпропетровську з 31 серпня по 5 вересня.

Запрошення можна одержати, зателефонувавши до **Дніпропетровська (0562) 44-59-13.**

Вичерпна інформація про умови придбання й сервісу автомобілів «ПЕЖО» — **за адресою: Київ, Хрещатик, 2, тел. (044) 229-45-65.**

УВАГА! УВАГА!
ІМПОРТНЕ ВЗУТТЯ
за ВКВ і карбованці!

Проводиться місячний розпродаж імпортного взуття (чоловіче і жіноче) за ВКВ і карбованці зі складів американських фірм за цінами, нижче ринкових.

Звертатися у м. Львів.

Телефони: 76-27-00, 76-27-67 (код міста — 0322).

МП «БАЗИС»

Предприятие реализует:
стиральные машины «Таврия»; «Донбасс»; «Десна»;
пылесосы «Ракета-12 В»;
кухонные комбайны «Мрія»;
рубашки мужские шелковые пр-во Индия;
шприцы одноразовые 5 см³;
шины к автомобилям ВАЗ;
сталь нержавеющая пищевая 12×18 Н 10 Т.

Обращаться по адресу: 320059, г. Днепропетровск, пр. Кирова, 98 В, тел. 92-54-22 с 8.30 до 17.30.

Увазі головних інженерів і керівників інструментальних підрозділів!

Вінницький інструментальний завод формує «портфель замовлень» і розпочинає у 1993 році випуск інструменту із значно розширеною номенклатурою.

Тепер наша специфікація має такий вигляд:

Розвертки	Ø3÷40
Фрези насадні	Ø40÷100
Фрези дискові пазові	50×3...6; 80×10...14; 63×6...8; 100×10...16
Фрези 3-сторонні з різн. зубом	63×6...12; 80×8...16; 100×10...25; 125××12...25.
Фрези 3-сторонні з дрібн. зубом	50×5; 50×6; 63×6...10; 80×10...16; 100×10...18; 125×10...16.
Фрези пазові затиловані	50×4...6; 63×5...8; 80×7...12; 100×10...16.
Фрези напівкруглі угнуті	50P1,5...2,5; 63P2,5...4; 80P4...8; 100P8...12; 125P12...16.
Фрези торцьово-циліндричні	Ø40÷100
Фрези дискові з прогресивною формою зуба тип 1, 2, 3	Ø50, 63, 80, 100
Фрези шпонкові з циліндр. хв.	Ø2÷20
Фрези сегментні	Ø13÷32
Свердла спіральні різн. серії	Ø3÷20
Різці, мітники.	

Більш повна інформація буде вміщена у збірнику «Спецификация Винницкого инструментального завода на 1993 г.», який незабаром вийде з друку.

Крім цього, завод випускає товари народного вжитку:
набір новосела;
набір бджоляра;
викрутки слюсарно-монтажні, хрестоподібні і в наборі;
парасольки чоловічі, жіночі, дитячі;
протибуксувальний пристрій для легкових автомобілів.
Ви також можете замовити інструмент за вашими кресленнями.
Чекаємо ваших замовлень і пропозицій.

Наша адреса: 287100, м. Вінниця, вул. Ватутіна, 25, тел. 7-15-37 — директор; 7-47-35 — збут; 7-09-69 — заст. директора.

Организация продает бумагу **КНИЖНО-ЖУРНАЛЬНУЮ ДЛЯ ОФСЕТНОЙ ПЕЧАТИ** (марка Б, плотность 60 г/м², формат 840 мм), минимальное количество — 40 т (1 вагон).

Местонахождение — г. Киев.
Цена — 30,5 тыс. руб/т (вкл. НДС).
На крупные партии предоставляется скидка.
Тел.: 268-33-33, 268-35-52.

Організація пропонує підприємствам послуги в отриманні платежів за поставки продукції у країни СНД та Балтії.

Телефони у Львові: 69-20-83; 69-20-85; 69-20-86.

Голландская компания «UNI COMPLET» предлагает Вам косметические товары лучших голландских фирм: шампунь, гель, всевозможные кремы, дезодоранты и др.

Обращайтесь по тел. в г. Киеве 229-50-31 круглосуточно.

Презентації

ПРИЙОМ БУВ ЧУДОВИМ. ЯКОЮ БУДЕ РОБОТА?

Минулого тижня відбулася прес-конференція і презентація на теплоході «Генерал Ватутін» австрійської холдингової компанії «Макулан», яка уклала угоду з держадміністрацією Києва на спорудження в районі Бессарабки готельно-офісного центру. Австрійці вкладають у цей проект 300 мільйонів доларів, а їхні київські партнери вносять свою частку — нерухоме майно, зосереджене в цьому кварталі, і майже два гектари землі, котру здають в оренду на 99 років.

Запитань у журналістів виникло набагато більше, ніж господарі змогли дати на них відповідей. Наприклад, таке: угоду підписано ще навесні, а роботу до цього часу не розпочато. Що називається, «зависло» питання і про посередництво. Ці запитання явно не увійшли в «домашню заготовку» промови, виголошеної главою фірми паном Олександром Макуланом, який прибув на презентацію.

Як і завжди, на висоті був глава держадміністрації Іван Салій — не добираючи дипломатичних виразів, він зауважив, що жодних питань чомусь ні в кого не виникало протягом шести років, коли в самісінькому центрі міста десятки будівель, в тому числі й архітектурних пам'яток, гинули у всіх на очах і нікого це не турбувало. А зараз слід уже будувати...

Австрійські ж представники намагалися переконати журналістів, що будувати вони вміють, представивши і прес-релізи, і відеокасети. Ну, то з Богом, як кажуть.

Валентина ПОЛІЩУК.

Спорт

ВСІ ПРИ ДІЛІ

Стартував ще один дивізіон українського футболу — друга ліга. До неї увійшли вісім кращих клубів перехідної ліги та десять команд, які у минулому чемпіонаті зайняли останні п'ять місць у двох групах першої ліги.

Отже, досвідчені клуби проти вчорашніх колективів фізкультури — хто сильніший? Варто сказати, що новачки дали справжній бій «дідам» і з першого туру натякнули: легкої прогулянки в них не вийде. Тільки черкаському «Дніпру» на своєму полі вдалося завдати нищівної поразки «Титану» з кримського міста Армянськ — 5:1. Правда, у першому таймі гра була майже рівною. На 6-й хвилині Матвіїв відкрив рахунок, на 27-й Демченко подвоїв його. Та захисник гостей Коптенко скоротив на 28-й розрив. А от у другому таймі оборона «Титана» луснула, і за одинадцять хвилин господарі провели три м'ячі — Школьников (76), Шарипо (83), Матвіїв (87).

Результати інших матчів такі: «Галичина» (Дрогобич) — «Дністер» (Заліщики) — 2:0, СКА (Київ) — «Меліоратор» (Каховка) — 0:1, «Азовець» (Маріуполь) — «Кристал» (Херсон) — 0:0, «Дружба» (О...пенко) — «Чайка» (Севастополь) — 1:0, «Шахтар»-2 (Донецьк) — «Вагонобудівник» (Стаханов) — 1:1, «Явір» (Краснопілля) — «Бажановець» (Макіївка) — 2:1, «Зірка» (Кіровоград) — «Полісся» (Житомир) — 1:0, «Чорноморець»-2 (Одеса) — «Газовик» (Комарне) — 1:1.

20 серпня — матчі другог[о] туру.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

«ІНФОСПОРТ» ОПІКАЄ «ТАВРІЮ»

Комерційний агент Федерації футболу України — зовнішньоекономічне товариство «Інфоспорт» (генеральний директор Володимир Лашкул) узяв під своє крило чемпіона нашої країни — сімферопольську «Таврію». З його допомогою кримські футболісти вирушили до Ірландії, де сього[дні] проведуть свій перший м[атч] у розиграші Кубка європейських чемпіонів.

Ведеться підготовка і до повторного поєдинку в Сімферополі. Цікаво, що першими рекламодавцями тут стали «Українська фінансова група» та акціонерний банк «Градобанк». Свою рекламу вони виставлять і в Одесі на зустрічі Кубка кубків європейських країн за участю «Чорноморця».

Олександр ЛИПЕНКО.

Ювілеї (особливо річні) хороші вже тим, що необхідні: нагадати про себе й дати знати іншим.

(Цицерон)*

Казочка з недавньої історії

ПОЛЕ ЧУДЕС

У ВІДОМІЙ Країні Дурнів (відомій завдяки наївності Буратіно), як і в будь-якій іншій країні, є миші. Свої. Свої дурні миші, оскільки водяться і розводяться і ніяк не переводяться.

Одного разу не менш відомий (але тільки не наївністю) Кіт Базіліо, такий само хитрий і пронирливий, як і Лиска Аліса, його подруга, вийшов із трактиру «Три Пічкурі» і заявив, що він, Кіт Базіліо, — покровитель і захисник мишей. Більш того був ним завжди, а нині, у важкі для мишей часи, як ніколи раніше, друг усіх мишей, великих і малих.

А тому як боровся (і страждав), так і надалі боротиметься за остаточне і повне мишаче благополуччя. Що означає — повну незалежність мишей від котячого свавілля і повні нори зерна.

Щоправда, ця свобода, цей достаток настануть не одразу, а через кілька років, так, років через два-три, щонайбільше — через п'ять, ну максимум через десять, але аж ніяк не більше двадцяти. Загалом приблизно той самий строк, за який Ходжа Насреддін брався навчити свого ішака людської мови.

І ще. Для досягнення і здобуття цих двох благ — повної свободи і повних нір — необхідні дві умови: перебудова мишачого мислення і потроєння мишачого терпіння. Що означає — сидіти якомога тихіше, терпіти якомога довше.

Минув рік, другий, минув третій, настав п'ятий — ні миру, ні достатку: руйнуються гори, завалюються нори, і нічого крім землі в них не сиплеться. А декотрі так уже й зовсім засипалися доверху! І коли якісь із нір не з землею, то з самим лише протягом, від входу до виходу.

А мишаче життя коротке: три-п'ять років — і нове мишаче покоління! Таке ж самісінькє — так само обдурене і того ж діждалося.

Нарешті зрозумівши, що доведеться й далі жити так само і так само помирати, так і не ставши ситими, не дочекавшись миру, миші занепокоїлись, захвилювались і, нарешті, обурились: скільки ж можна нам голови морочити?! Ловити, душити й морити і все казки розказувати?!

Віра в Кота Базіліо як благодійника й миротворця почала перетворюватися на сумнів і невіру, та так, що ось-ось, ще трішки — і від неї нічого не залишиться. Як це завжди буває з марним тривалим чеканням і обманутими багатьма надіями.

Аби репутація Кота Базіліо, хай і не вознеслась за хмари і не возсіяла яскравіше од сонця, але аби хоча б зависла на якийсь час на рівні, до якого опустилась, йому залишилося одне: розігнати котячу зграю, як мишачого ворога, ворога мишачої свободи і мишачого добробуту.

Та для такого розгону потрібен привід!

А коли привід потрібен, він обов'язково знайдеться, досить тільки пошукати. Тобто — подумати.

І знайшли! Придумав сам Кіт Базіліо: нехай його вкрадуть і сховають. На деякий час!

Кота Базіліо викрали і сховали.

У перший день пропажі Кота жодна миша не знала, що з ним сталося. Однак через день-другий пішла чутка, і не одна, і всі здогадалися: Кіт Базіліо викрадений невідомими і схований у невідомому місці. Невідомі, звичайно ж, вороги його і мишачі, а викрали, щоб судити й повісити, попередньо знявши шкуру і відрубавши хвоста. Мишей охопив страх більший, ніж була небезпека, яка їм зовсім не загрожувала.

Заздалегідь проінформовані агенти Кота Базіліо здійняли серед мишей не бачену доти мишачу метушню з нечуваним котячим виттям довкола мишачої демократії, котра (згідно з тими ж чутками тих же) олинилася тепер у небезпеці і під загрозою.

Мишей поставили перед фактом, що стався, і настійливою необхідністю рятували Кота Базіліо: врятуєте Кота — врятуєте демократію, свободу, достаток! І якщо досі не було нічого, навіть під прилавком, то тепер буде все, а не тільки Конституція. Гола й з усіма подробицями. Як зворотний бік Місяця.

Словом, буде! Якщо вціліє Кіт Базіліо. І вцілів! Урятували! Пригрозили всім котам: якщо не випустите, самі сидіти будете! Точніше, лежати без шкури і хвостів.

Коти прикинулися, що злякалися (як їм було велено), і випустили Кота Базіліо, а не пару з вуст.

Звичайно ж, на волю, і нібито з неволі. І тому як посадили, так і випустили, як сів, так і вийшов: устав — і пішов.

Віддавши мишам належне довгою промовою про врятування себе і демократії, Базіліо тут же оголосив усіх котів-небазіліанців путчистами, реставраторами котячого тоталітаризму, невиправними зазіхачами на мишачу демократію, добробут мишачого народу, його благополуччя. І розігнав котячу зграю, оголосивши її бандою!

Підупалий, підмочений авторитет Кота Базіліо підсохнув, запалав і здійнявся вище од дерева стоячого, ледь не до хмари ходячої.

Ще б пак: розправився з ворогами мишачого добробуту і все ніяк не складаного (саме через те) мишачого благополуччя.

Обведені довкола котячої лапи, миші на радощах оголосили Кота Базіліо батьком Справжньої Демократії. Тобто—своєї Свободи, своєї Рівності і свого Братерства. Загалом, усього мишачого. Як за уявленням, так і за розміром.

Як той Мавр, але зробивши не свою справу, Кіт Базіліо віддалився від справ і взявся за написання політично правдивих, повчальних мемуарів. Котячих, для мишей з Поля Чудес Країни Дурнів.

Анатолій ШЕВЧЕНКО.

*Ніколи не казав. (Прим. авт.)

Телебачення

ЧЕТВЕР 20 серпня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Науково - популярний фільм «Сліди поколінь у пам'ятниках Києва».
9.30 Концерт Державного українського народного хору ім. Г. Верьовки.
10.20 Чари кохання. Літературна програма.
10.45 Художній фільм «Меланхолійний вальс».
12.00 УТН.
12.15 Клас-юніор-бізнес.
13.45 Мультфільми.
14.05 Камерна музика.
16.00 УТН.
16.05 Для дітей. Веселка.
16.25 Прем'єра документального фільму «Вікторія. Автопортрет».
16.45 Обговорюємо проект Конституції України.
17.45 Фільм-концерт «Прогулянка по Львову».
18.15 Відеофільм «Американські українці».
19.00 УТН.
19.10 Науково - популярний фільм «Світязь».
19.30 Леся Українка. «Боярня». Вистава Закарпатського обласного українського музично-драматичного театру.
20.50 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.35 Реклама.
21.40 Акценти.
21.55 Хроніка МВС.
22.10 Молодіжна студія «Гарт».

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.50 Мультфільм.
8.00 Новини.
8.20 «Багаті теж плачуть».
9.50 Мультфільм.
10.05 Прем'єра документального телефільму «Гра у хованки».
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Непередбачені візити». Художній фільм. 3 серія.
12.35 Мультфільми.
13.10 Телемікст.
13.55 Блокнот.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Це було... було...,
14.40 «Золота міна». Художній телефільм. 1 серія.
15.45 Дитячий музичний клуб.
16.25 Студія «Політика» показує: «Другий Карабах».
17.00 Новини.
17.20 ...До шістнадцяти і старші.
18.00 «Багаті теж плачуть».
18.45 Авторська програма Е. Рязанова «Розмова на свіжому повітрі». Частина 1. — «В. Аксьонов».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.50 Прем'єра художнього телефільму «Непередбачені візити». 4 серія.
22.15 «Ялта-92». VII телевізійний конкурс молодих виконавців естрадної пісні. День 3.
23.00 Новини.
23.35 Продовження телеконкурсу «Ялта-92».
1.30 «Золота міна». Художній телефільм. 1 серія.

КАНАЛ «РОСІЯ», II ПРОГРАМА УТ

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 У пошуках себе.
8.50 Дозвілля.
9.05 Документальна панорама. «Три дні в серпні».
9.50 Музична програма.
10.15 Надзвичайна ситуація.
11.00 Денний сеанс. «Зміна долі». Художній фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Бізнес — нові імена.
15.15 Сигнал.
15.30 Пілігрим.
16.30 Там-там-новини.
16.45 Паралелі.
17.00 ТрансРосефір.
17.45 Програма «Ключ».
18.00 Парламентський вісник.
18.15 Київська панорама.
18.35 Відродити душу. М. Пимоненко.
19.00 Вісті.
19.20 Свято кожен день.
19.30 «Надія російського балету».
20.15 Віват, Росіє. Мітинг біля Білого дому.
21.00 Нон-стоп-рандеву.
22.00 Відеофільм-вистава «Закон».
23.25 Спрага джазу.

СТУДІЯ ТЕТ-А-ТЕТ

13.30 Мультфільми.
13.50 Худ. фільм «Охоронець».
15.25 Відеомузика.
19.20 Мультфільми.
20.00 Багатосерійний телефільм «Втілення мрії». 9 серія.
22.10 Худ. фільм «Шукачі пригод».

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

РЕДКОЛЕГІЯ: Сергій ПРАВДЕНКО, головний редактор; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 447.500

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311157.

1 2 3 4 5 6 7 8 9